

■ Kuldīgas novada pašvaldība sagādā pārtikas pakas 7.-12. klasēm, kas mācās attālināti.

■ Kur nodot Covid-19 analīzes. → 4. lpp.

Vai ASV prezidenta vēlēšanu rezultāti var ietekmēt Latviju? → 2. lpp.

Par V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas direktori iecelta Inese Astaševska.

→ 4. lpp.

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Kurzemnieks

Cena
1,20 eiro

Nr. 86
(11 617)

Piektdiena, 2020. gada 30. oktobris

Būs jauni speciālisti

Tehnikuma pasniedzējs Andris Ābols vēro spēkratu mehāniku eksāmena praktisko daļu. Pārbaudījumu kārtro Rinalds Saliņš.

Satraukums kopš pagājušās nedēļas vidus virmo Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikumā. Tur astoņās mācību programmās no 21. līdz 28. oktobrim notika gala eksāmeni. Audzēkņi rādīja zināšanas teorijā un iemaņas praksē, ko apguvuši pusotra gada laikā.

Sesiju kārtoja maizes un miltu ražošanas tehniķi, viesu uzņēmšanas dienesta speciālisti, viesmīļi, aukles, loģistikas darbinieki, SPA speciālisti, automehāniķi un spēkratu mehāniķi. Teorētiskajā daļā zināšanas bija jāparāda rakstiski, savukārt praktiskajā daļā izvilktas biļetes par dažādām tēmām un rādīts apgūtais. Kopumā tehnikumu beiguši 34 audzēkņi.

Direktores vietniece praktiskajā mācībā Astrīda Zeile stāsta, ka epidemioloģiskās drošības labad izlaidumos visi sēž ik pa diviem metriem. Piedalās tikai absolventi, tehnikuma direktore, viņas vietniece, skolotāji, audzinātāji un citi mācītspēki: „Viesu nav, taču viss norit gana svinīgi. Ievērojam tos pašus drošības noteikumus, ko pavasarī.”

Elisas Rudzītes teksts un foto

Pensionāru apvienība Rumbiņa svin 20 gadus.

→ 8.-9. lpp.

LATVIJAS RADIO - 95.

Runā Kurzemes korespondentes: Silva Bendrāte agrāk un Inga Ozola tagad. → 6. lpp.

Vārmē saglabās muižas klēts mūrus, Piemiņas birzī atjauno stādījumus, bibliotēkā darbs neapstājas.

→ 5. lpp.

Novadi zaļo: piekrastes zvejnieku darbs; vai zivju resursi ir neizsmejami; maluzvejnieki nerimstas.

→ 12.-13. lpp.

Otrdien, 3. novembrī

- Personība: Arturs Cimoška.
- Lappuse jaunajiem vecākiem.
- Kas jauns Kurmālē.
- Vai Restorānu nedēļa nerada riskus.

ISSN 1407-9755

KĀPĒC LASA KURZEMNIEKU

Arhivē rakstus par suitiem

Alsundzniecī, biedrības *Etniskās kultūras centrs „Suiti”* vadītājai Dacei Martinovai *Kurzemnieka* lasīšana esot gadiem izkopta tradīcija. Par suitu kultūrtelpu rakstītais tiek saglabāts kā vēstures materiāls.

„Es lasu par ceļojumiem, sporta jaunumiem. Man patīk intervijas ar radošajiem cilvēkiem, par viņu vaļaspriekiem. Lasu arī aktualitātes, kur intervēti dažādi speciālisti, Kuldīgas, Alsungas un Skrundas domes pārstāvji. Interesants ir kultūras pielikums *Radošā Kuldīga*, kas iznāk ik pa laikam.

Gan no citiem izdevumiem, gan *Kurzemnieka* turpinu Daces Nastevičas iesāktu – krāju rakstus par suitu kultūrtelpu. Dace man iedeva piecas mapes, kurās no senākiem laikrakstiem bija savākusi publikācijas par suitiem. Es turpinu. Par septiņiem, ja ne visiem desmit gadiem šāds arhīvs jau ir uzkrāts.”

Nākamgad laikraksts iznāks divas reizes nedēļā.

Kurzemnieks 2021. gadam (eiro)

	1 mēn.	3 mēn.	6 mēn.	12 mēn.
Privātpersonām	6,40	19,20	38,40	70,40
Juridiskām personām	8,55	25,65	51,30	102,60

Kurzemnieks ar Laimīgo Programmu 2021. gadam (tikai privātpersonām, eiro)

	1 mēn.	3 mēn.	6 mēn.	12 mēn.
Privātpersonām	7,25	21,75	43,50	79,75

PRIVĀTPERSONĀM GADA ABONEMENTS JEBKURAM VARIANTAM MAKSĀ TIKPAT, CIK TAD, JA ABONĒ ATSEVIŠKI 11 MĒNEŠIEM.

VISIEM ABONENTIEM DĀVANĀ BŪS KURZEMNIEKA KALENDĀRS.

REDZĒJUMS

Cik grūti uzlikt aizsargmasku

Daiga Bitiniece

Man arī ir brilles, un, maskā ieejot veikaliņā, kur gaiss siltāks, man tāpat aizsvīst stikli. Bet es ticu un ceru, ka mums visiem, esot gan piesardzīgiem, gan likumpaklausīgiem, izdosies Covid-19 izplatību nobremzēt. Tāpēc veikaliņā, uz kura durvīm rakstīts, ka jāienāk maskās un ka vienlaikus tur var atrasties divi pircēji, satiekot jauku kundzi bez maskas un pēc brīža redzot ienākam vēl vienu tikpat jauku dāmu (un nu jau mēs esam trīs!), apstulbstu... Kaut ko teikt? Neesmu tik kareivīga, lai uzreiz aizrādītu, tāpēc palieku cerībā, ka dāmas pašas varbūt aizdomājās. Bet pārdevēja? Vai viņai veikala īpašnieks nav teicis/ieteicis pircējiem aizrādīt?

„Ar masku es citus pasargāju no sevis, ja nu esmu inficēta. Un, manuprāt, tā ir atbildīga rīcība.”

Aizejot mājās, internetā papētīju speciālistu skaidrojumus par aizsargmasku efektivitāti. Arī tad, ja man maska ir, bet kovida slimniekam nav, mans risks inficēties ir 30%, bet, ja slimniekam ir maska un man tās nav, tad mans risks ir 5%. Ja maskas ir abiem, tas sarūk līdz 1,5%. Savukārt par 90% inficēties var tad, ja maskas nav nevienam. Proti, ar masku es citus pasargāju no sevis, ja

nu gadījumā esmu inficēta. Un, manuprāt, tā ir atbildīga rīcība.

Zinu, ka arvien vairāk sardas neticīgo tom, tostarp ir demagoģiski klaiņojošais un sev sekotājus vācošais Saeimas deputāts, daudziem zināmais bijušais kuldīdznieks. Bet tai pašā laikā arvien vairāk saslimst pazīstami cilvēki gan Latvijā, gan ārzemēs. Diemžēl arī nomirst. Un daudz lielāks skaits ir to, kas izdzīvo, bet iedzīvojas hroniskos orgānu bojājumos. Tāpēc, lai arī man tāpat kā daudziem martā, pandēmijai sākoties, uztraukums bija lielāks, nūdien nedomāju, ka tagad situācija ir drošāka. Trešdien atkal uzzināju par četrus kuldīdznieku inficēšanos, un tas vismaz man liek kļūt aizvien piesardzīgākam. Tagad mēs vairāk par šo vīrusu zinām, tagad mums ir dezinfekcijas līdzekļu krājumi, tomēr apziņas, ka sabiedriskās vietās gan maska jāuzliek, gan distance no citiem jāievēro, pietrūkst. Vai tā ir paļaušanās, sak', es jau nu gan nesaslimšu? Vai vienkārši bezatbildība gan pret savu, gan apkārtējo veselību?

Uzliesmējumu ierobežot varēs tikai tad, ja noteikumus ievēros absolūtais vairākums, saka infektologi. Un Latvijas infektologs Uga Dumpis savā tviterkontā ierakstījis: „Novērojums pārtikas veikalā. Cilvēki uzvilkuši maskas un divus metrus vairs neievēro, lai gan tas būtu iespējams un norādes ir redzamas. Maskas neaizstāj distancēšanos!”

TRĪS PAR VIENU

Visa pasaule ar aizturētu elpu seko līdz ASV prezidenta vēlēšanām, kurās viens otram pretī stājas pašreizējais valsts vadītājs, republikānis Donalds Tramps un demokrāts Džo Baidens. Kurš uzvarēs? Kā veidosies ASV un Latvijas attiecības, ja pie varas paliks viens vai ja par prezidentu kļūs otrs?

NEHARIZMĀTISKS VEČUKS

1. Klāvs Sedlenieks, Rīgas Stradiņa universitātes docents:

– Tas ir grūts jautājums. Diez vai kāds ko var prognozēt. Jāņem vērā: arī iepriekšējās vēlēšanās neizskatījās, ka Tramps vinnēs. Viņš ar savu melošanu, sevi pasniedzot kā uzvarētāju, ņēma un uzvarēja. Ņemot vērā viņa spēju izraut uzvaru tur, kur tas šķiet neiespējami, prognozēt grūti. Man liekas, ka situācija nav citādāka kā toreiz, jo Trampa oponentiem ir arī lieli trūkumi. Nav tā, ka kāds ir ļoti spējīgs. Ja pretī stātos Obama, viss būtu skaidrs. Kaut vai Klintoni, bet tāds, kāds viņš bija kādreiz. Tagad pretī stājas vecs onkulītis, kurš savulaik

ilgi bijis pie varas un kuram ar harizmu ir attālas attiecības: runā frāzēs, no viņa nespīd nekāds īpašs gaišums. Vienīgais Baidena pluss ir tas, ka viņš ir mazāks ļaunums par Trampu. Skaidrs, ka Tramps daudziem sakāpis uz varzācīm, bet viņa atbalstītājiem ir argumenti, pie kuriem tie turas. Adevkāti vai neadekvāti – tas jau ir cits jautājums. Tramps, neskatoties uz teju notikušo impīčmentu, ir mācējies no visām situācijām iziet sausām kājām.

Kā mainītos ASV attiecības ar Latviju? Diemžēl tas ir jautājums, kuru neņemam prognozēt.

ATSALUMS PRET LATVIJU NEDRAUD

2. Ojārs Ēriks Kalniņš, Saeimas deputāts, ilggadējs Latvijas vēstnieks ASV:

– Ja seko aptaujām un ekspertiem, šobrīd Džo Baidenam ir lielākas izredzes uzvarēt Donaldu Trampu nekā Hilarijai Klintonei pirms četriem gadiem. Rādītāji šoreiz atšķiras. Otrās lielās izmaiņas, kas skārušas ASV, ir Covid-19. Daudzi Trampa atbalstītāji, sevišķi vecāka gadagājuma, ir viņā vīlušies. Ir bīstami prognozēt, bet pazīmes rāda, kad ne tikai Baidens varētu uzvarēt, bet arī demokrāti kongresā varētu iegūt lielāku vietu skaitu. Varbūt pat Senātā. Par šīm vēlēšanām varu teikt tikai to, ka tās ir vēsturiski unikālas. Jāsaka, ka visa iepriekšējā prezidentūra

ir unikāla un izmaiņas notiks jebkurā gadījumā. ASV sabiedrība ir polarizēta, un kāda puse ar iznākumu būs ļoti neapmierināta.

Interesantā lieta ir tā, ka ASV attiecības ar Latviju un citām Baltijas valstīm arī iepriekš nav mainījušas. Trampa laikā tās ir mainījušas ar Eiropas Savienību (ES) – diemžēl viņa administrācija negatīvi uzlūko gan ES, gan NATO. Es domāju: ja par prezidentu kļūtu Baidens, tad ASV vadība varētu atgriezties pie tām attiecībām ar ES, kādas tās bija pirms Trampa, un iesaistīties problēmu risināšanā. Domāju, ka attiecībā pret mūsu reģionu un pret drošību šeit nekādas izmaiņas nebūs.

BAIDENS MUMS BŪTU LABVĒLĪGĀKS

3. Žaneta Ozoliņa, politoloģe, Latvijas Universitātes profesore:

– Šobrīd nav iespējams neko prognozēt, jo sabiedriskās domas aptaujas rāda līdzīgu balsu sadalījumu. Lielu ietekmi var atstāt Covid-19 attīstība pēdējo dienu laikā un tas, kā abi prezidenta kandidāti uz šo krīzi reaģēs.

Latvija Amerikai nav tik nozīmīga valsts, lai prezidenta maiņa varētu kaut ko ietekmēt divpusējās attiecībās. Iespējams, ka Baidena valoda būtu daudz draudzīgāka un tiešāka, bet

būtisku ārpolitisku izmaiņu nebūtu. Ja uz Latviju skatāmies kā uz ES un NATO dalībvalsti, tad gan varētu būt zināmas izmaiņas, jo jau šobrīd Trampam ir sliktas attiecības gan ar ES, gan NATO. Ja Tramps saņemtu mandātu otrajam termiņam, viņa darbības varētu būt izlēmīgākas, un ilgtermiņā tas nebūtu nerunātu par labu Latvijai. Kas attiecas uz Baidenu, tad Latvijai šī prognoze būtu labvēlīgāka, jo viņš ar ES valstu līderiem ilgstošas attiecības vēl nav iedibinājis.

Alberts Dinters

RUNĀ SPECIĀLISTS

Pandēmijas laikā – atlabšanas budžets

Ainars Latkovskis, Saeimas frakcijas Jaunā Vienotība priekšsēdis

Saeimas darba kārtībā ir nonācis nākamā gada budžets, kas ietver Krišjāņa Kariņa valdības skaidri paustu gatavību sniegt iespējami labāko atbildi uz koronavīrusa pandēmijas izaicinājumiem ekonomikā, kā arī spēju pildīt vēlētājiem dotos solījumus.

Viens no būtiskākajiem valdības piedāvātajiem budžeta plāna punktiem paredz papildu finansējumu veselības aprūpei – 183 miljonus eiro, un tas nozīmē – nozares darbinieku atalgojums nākamajā gadā palielināsies aptuveni par 25%. Kopumā Veselības ministrijas budžets līdz ar to būs audzis no 825 miljoniem eiro 2018. gadā līdz 1,44 miljardiem eiro nākamgad. Arī turpmāk valdība ir apņēmusies meklēt iespējas veselības nozares budžetu palielināt.

Vēl viens nozīmīgs solījums saistīts ar izglītību – tiek pildīts solījums pedagogiem un augstskolu pasniedzējiem nākamgad papildus piešķirt attiecīgi 33 un septiņus miljonus.

Minimālā alga tiks palielināta no 430 līdz 500 eiro, un tas pozitīvi ietekmēs ap simt tūkstošiem strādājošo. Tie cilvēki, kuri saņem minimālo algu, jau nākamgad katru mēnesi atalgojumā saņems aptuveni par 50 eiro vairāk nekā šogad. Minimālās algas pieaugums palielinās ienākumus arī tiem strādājošajiem, kuru darba alga ir piesaistīta minimālajai atlīdzībai.

Ap 600 tūkstošiem strādājošo nākamgad par 1% tiks samazināts sociālais nodoklis, un vienlaikus lielākajai sabiedrības daļai algai būs diferencētais neapliekamais minimums – to no 1. janvāra sāks piemērot bruto atalgojumam līdz 1800 eiro.

Koronavīrusa pandēmija ir parādījusi nodokļu sistēmā nepilnības, it īpaši nespēju nodrošināt sociālās garantijas atsevišķām kategorijām, to vidū autoratlīdzības saņēmējiem un mikrouzņēmumos strādājošajiem. Šī iemesla dēļ no nākamā gada 1. jūlija paredzēts ieviest minimālās sociālās iemaksas šai skaitliski nelielajai daļai. Tādas iemaksas jau ilgstoši pastāv abās Latvijas kaimiņvalstīs – Igaunijā un Lietuvā, kur šogad ir uzskatāmi pierādīta minimālo sociālo iemaksu pamatotība un, kas vēl būtiskāk, efektivitāte krīzes periodā.

Nākamā gada budžets uzlabos situāciju sociāli vismazāk aizsargātajai sabiedrības daļai. Paredzēts vēsturiski lielākais minimālo vecuma pensiju un invaliditātes pensiju palielinājums – to saņēmējiem ik mēnesi klāt nāks līdz pat 64 eiro. Lai finansētu 1. oktobra pensiju indeksāciju, nākamgad paredzēts papildus piešķirt 93,6 miljonus eiro. Palielināsies arī bez vecāku gādības palikušo bērnu pabalsti, tāpat plānots palielināt atalgojumu cilvēku ar invaliditāti asistentiem – no 1. jūlija asistenta stundas darba likme pieaugs no 2,59 līdz 3,62 eiro. Ievērojami tiks vienkāršota kārtība, kādā asistentiem par darbu jāatskaitās.

Nākamgad jaunajiem speciālistiem un ģimenēm ar bērniem palielināsies atbalsts mājokļu iegādei. Savukārt Latvijas sabiedriskie mediji – televīzija un radio – papildus saņems astoņus miljonus eiro, lai nodrošinātu to, ka no nākamā gada tie atsakās no reklāmu izvietojuma. Valsts aizsardzībai tāpat kā līdz šim tiks atvēlēti 2% no IKP, kas ļauj nodrošināt pašreizējās vajadzības un turpināt nostiprināt NATO sabiedroto klātbūtni.

Lai pandēmijas laikā sniegtu lielāku atbalstu kā iedzīvotājiem, tā ekonomikā, valsts budžetā nākamgad plānoti 10,759 miljardu eiro izdevumi – par 744,1 miljonu eiro vairāk. Šāds solis sperts, neskatoties uz pandēmijas negatīvo ietekmi uz mūsu tautsaimniecību. Budžeta deficītā plānoti 3,9% no IKP, taču ik gadu paredzēts to samazināt, lai jau 2022. gadā tas būtu zemāks, nekā to paredz Māstrihtas kritēriji.

Tas, cik stabila un spēcīga pandēmijas laikā būs Latvijas ekonomikas izaugsme, ir lielā mērā atkarīgs no mūsu katra rīcības – no gatavības ievērot drošības pasākumus un rūpēties par savu veselību. Ceru uz jūsu izpratni un atsaucību, to darot.

MUMS ZVANA

Kur nodot vecās riepas?

Redakcijā atskanēja telefona zvans, jo kādai kundzei radies jautājums, kas varētu būt aktuāls vēl daudziem citiem mūsu lasītājiem: „Kur var nodot vecās automašīnas riepas, kaut vai par nelielu samaksu, jo *Kuldīgas komunālie pakalpojumi (KKP)* tās nepieņem? Šādas problēmas ir arī manai kaimiņienei.”

KKP atbildēja, ka nolietotās jāņem pretī riepu pārdevējam, jo dabas resursu nodoklis, kas paredzēts to utilizācijai, ir iekļauts jauno riepu cenā. „Mēs no iedzīvotājiem tās pieņemam par maksu – 1,25 eiro gabalā, jo uzņēmums tālāk maksā par riepu utilizāciju. Izmaksas ir vidēji 125 eiro par tonnu,” tā skaidro KKP pārstāve Anita Zvingule. „Nav tādu normatīvo aktu, kas nosaka, ka atkritumu apsaimniekotājam nolietotās riepas jāpieņem bez maksas.”

Šobrīd, kad Covid-19 dēļ Kuldīgā, Dārzniecības ielā 9, klātienē klienti netiek apkalpoti, arī lietotās riepas par maksu nevar nodot. Šāda piesardzība tiek ievērota tāpēc, lai novadā neparalizētu visu sadzīves atkritumu savākšanu, ja kāds darbinieks inficētos. Tādēļ KKP aicina vecās riepas bez maksas atdot tirgotājam vai arī nogaidīt, līdz situācija ar Covid-19 normalizēsies, un tad par maksu nodot atkritumu savākšanas laukumā.

Alberts Dinters

LASĪTĀJS SATRAUKTS

Tumšā laikā sākas šiverēšana

Kāda kundze no Mazās Pļavas ielas Kuldīgā izstāstīja nesenu piedzīvojumu.

„Ieliņā dzīvojam vairāki veci cilvēki, un ar kaimiņiem jau runāju, bet gribu pabrīdināt arī citus, ka tumšajā laikā sākas zagļu šiverēšana. Bija jau nakts, kad pamodos no gaismas atspīdumiem logā. Sākumā nodomāju, ka zibens, bet tad apjautu, ka kāds ar bateriju spīdina uz saimniecības ēkas atslēgu. Izgāju verandā, ieraudzīju vīrieša stāvu. Viņš, mani pamanījis, mierīgi izgāja pa vārtiņiem, uzsēdās uz riteņa un aizbrauca. Sākumā pat domāju, ka paspējis nozagt manējo, bet ne,” stāsta kundze. Policiju izsaukt neesot attapusi, bet prāto, ka vajadzēja gan.

Kuldīgas novada pašvaldības policijas priekšnieks Kaspars Šabāns ļoti lūdz šādās situācijās nenobīties, neapjukt un zvanīt patruļai, kas dežurē diennakti. Policisti operatīvi būtu klāt. Patruļas tālrunis ir 28881288.

Inguna Spuleniece

LASĪTĀJS VAICĀ

Iespēja inficēties ir maza

Vai ar pasta sūtījumiem var izplatīt jauno koronavīrusu?

Skaidro *Latvijas Pasta* vecākā sabiedrisko attiecību projektu vadītāja Vineta Danielsone: „Atbilstoši informācijai, ko esam saņēmuši no Slimību profilakses un kontroles centra, iespēja inficēties no pasta sūtījumiem ir maza, un nekādi ierobežojumi uz tiem neattiecas. Tāpat nav saņemti nekādi starptautiski atziņumi, ka šāds risks pastāvētu. Tādēļ, kā visiem iedzīvotājiem, tā arī pasta darbiniekiem ir svarīgi uz darbu nenākt slimiem, un *Latvijas Pasts* maksimāli to kontrolē.

Tomēr nepieciešamība dezinficēt sūtījumus – vēstules vai preses izdevumus – jāapsver katram saņēmējam, arī pašam ievērojot higiēnu, mazgājot un dezinficējot rokas. Pastkastītes noteikti būtu jādezinficē, līdzīgi kā to darām ar saviem pakomātiem. Jāņem vērā, ka preses izdevumi vispirms tiek drukāti tipogrāfijā, tad šķīroti servisā ārpus *Latvijas Pasta* un tikai pēc tam piegādāti izplatīšanai.”

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai jūs svinat Helovīnu?

Bernhards Hartmanis, skolnieks:

– Es nesvinu, jo neuzskatu tos par svētkiem. Kad biju maziņš, ar draugiem gājām pie kaimiņiem – gan uz privātmājām, gan dzīvokļiem. Konfektes parasti dabū diezgan daudz. Brālis arī nesvin. Vispār jau savādi: ķekatas nesvin, bet Helovīnu gan. Droši vien tāpēc, ka moderni.

Marta Veita, studente:

– Nu, tā – mājās nedaudz uzmālējos vairāk priekš bērniem. Viņiem patīk, bet pašai patīk par raganu pārgērbties. Man bērnu nav, bet dzīvesbiedram ir brālītis, un viņš iet diedelēt konfektes. Šobrīd visu ierobežojumu dēļ svinēt labāk nevajadzētu.

Aivis Padrevics, skolnieks:

– Vairs nesvinu. Kad biju mazāks, svinēju. Gāju ar draugiem pastaigāties, pārgērbāmies par visādiem mošķiem. Konfektes arī salasījās. Mums netrāpījās nejauki kaimiņi, kuri saldumus nedeva, tāpēc izjokot nevajadzēja – mēs diezgan pieklājīgi bijām. Tagad jēgu īsti neredzu. Man šķiet, ka tādas vispār nevajadzētu, bet, ja jau bērniem patīk, kāpēc gan ne?

Ģirts Eņģelis, mežstrādnieks:

– Man nepatīk: Anglijā dzīvojot, apnika. Tur Helovīns ir lielākie un labākie svētki tāpat kā Ziemassvētki, bet Jauno gadu nesvin vispār. Tur tāpat kā pie mums bērni vazājas pa ielām, iet uz mājām, prasot konfektes. Man ir divi bērni, bet viņi jau pieauguši un dzīvo ārzemēs. Kad pats biju mazāks, tas vēl nebija populāri. Kaut arī nesvinu, ārzemju svētkus Latvijā ieviest vajag: mums jau nav nekas tāds – mums tie svētki nedaudz citādi.

Anna Līcīte, finanšu direktore:

– Parasti nesvinam, bet, tā kā mums ir trīs bērni un divi jau palieli, viņi grib ļoti. Vakar runājām, ka bērnu dēļ būs jāizgreb jērbītis un jāzaicina ciemos draugi. Kuldīgā, šķiet, tradicionāla ballīte nav iespējama, tāpēc svinēsim mājās. Mēs dzīvojam vecpilsētā, tāpēc pie kaimiņiem pēc konfektēm neejam: tur kaut kā liekas neiederīgi un neviens to nedara. Varbūt notiek daudzdzīvokļu mājās. Dēļ šogad grib būt vampīrs, meita – Frankenšteins, kā jau Helovīnā pienākas. Vispār jau nevajadzētu popularizēt šos svētkus – labāk apspēlēt veļu laiku, atdzīvināt mūsu pašu svētkus. Kaut arī bērni grib konfektes, šķiet, vairāk viņi grib pārgērbties. Šajā tumšajā laikā ir kāda interesanta aktivitāte.

Monta Montvida, skolniece:

– Ja kāds atnāk, iedodam konfektes, apģērbjamies arī, bet paši nekur neejam. Es jau esmu no šiem svētkiem izaugusi. Kad biju maza, katru gadu pārgērbos par ko citu, ko filmās ieraudzīju. Sporta maiņiņš parasti pilns ar konfektēm, un maziņa šos svētkus izbaidīju. 16.00 ar draudzenēm izgājām un gandrīz visas Kuldīgas mājas izstaigājām. Apņēmība liela – saldumi tak! Mums šādus svētkus vajag – man patīk. Amerikā jau vēl ir tā Pateicības diena, bet to Latvijā nesvin.

Katrina Blaua, Elisas Rudzītes foto

Mūspusē saslimstība iet mazumā

Kuldīgas novadā saslimšana ar Covid-19 jau ievērojami samazinājusies, tā pagasta pārvalžu vadītāju videokonferencē šonedēļ informēja domes izpilddirektore Ilze Dambīte-Damberga.

Pie mums līdz šim galvenās riska grupas izplatībai bijušas izglītības iestādes, kori un draudzes, kā arī vairāki darba kolektīvi. Nevarot teikt, ka nebūtu ievēroti visi Slimību profilakses un kontroles centra dotie drošības nosacījumi,

taču šis vīruss var iekļūt ļoti nemanīti. Izglītības iestādēs ir ļoti daudz bērnu, bet saslimušo vidū ir skolotāji. Savukārt draudzēs riskants nav pats dievkalpojums, bet sadraudzības mielasts pēc tā. Vēl bīstamāka ir kora dziedāšana, jo ar maskām dziedāt nevar un izplatība notiek tieši ar izelpu. Citos novados saslimuši pansionātu iemītnieki, kaut šādās iestādēs ir īpaša piesardzība.

Daina Tāfelberga

Kur nodot Covid-19 analīzes

Latvijā atkal ir saslimšanas Covid-19 uzliesmojums, kas novedis pie tā, ka testu nodošanas vietās veidojas garas rindas un pārbaudīt sevi var tikai ar ģimenes ārsta nosūtījumu. Cik laboratoriju to piedāvā, un cik maksā analīzes?

E.Gulbja laboratorija Kuldīgā turpina strādāt un analīzes pieņem tikai slimnīcā, jo Vakara ielā atvērtais papildu punkts nepietiekamās slodzes dēļ ir slēgts. Pilna noslodze nav arī telpās slimnīcā – ļoti bieži vakaros ir brīvs laiks, kad jebkurš var ātri pierakstīties. No 19. līdz 25. oktobrim šeit paņemts 921 paraugs, pozitīvi izrādījušies 67, bet nav zināms, vai saslimšana ir konstatēta pirmreizēji vai atkārtoti. Maksas analīžu cena ir 53 eiro. Pieteikties var pa tālr. 63322830 vai 67801112.

Centrālās laboratorijas testu punkts, kas Kuldīgāi vistuvāk, atrodas Saldū. Kā stāsta pārstāve Kristīne Ūdre, liela noslodze ir Rīgā, bet Saldū uz analīzēm var

tikt nākamajā dienā pēc pieteikšanās. Bez ģimenes ārsta norikojuma jāmaksā 45 eiro. Ja vajadzēs, tāpat kā pavasarī šī laboratorija būtu gatava atvērt pieņemšanas punktu arī Kuldīgā, bet tas jāierosina pašvaldībai. Izmeklējumiem var pieteikties pa tālr. 67334433 vai 8330.

Valsts zinātniskā institūta Bior laboratorijai divi pieņemšanas punkti izvietoti Rīgā, Lejupes ielā 3, bet, kā atklāj tās pārstāve Ilze Dimante, ir iecerēts atvērt filiāles arī Jelgavā, Valmierā, Rēzeknē un Daugavpilī. Ja būs pieprasījums, tādu atvērt varētu arī kādā Kurzemes pilsētā. Arī te ar ārsta nosūtījumu analīzes ir bez maksas; ja nosūtījuma nav, jāmaksā nepilni 39 eiro. Jāpiesakās pa tālr. 28369560 vai vienoto tālr. 8303. Paraugu klients varēs nodot jau nākamajā dienā.

Visas trīs laboratorijas pieņem arī darba kolektīvu pieteikumus no visas Latvijas, un testēšana notiek darbavietā.

Alberts Dinters

Sagādās pārtikas pakas

Kuldīgas novada pašvaldība pārtikas pakas nedēļai nodrošinās 7.–12. klasēm, kas atbilstoši valdības noteiktajam mācās attālināti.

Katram skolēnam būs pārtika 7,50 eiro vērtībā – atbilstoši tam, cik pašvaldība izlieto brīvpusdienām vienam audzēknim nedēļā. Pilsētā dzīvojošie bezkontakta formā to varēs izņemt skolā pēc

grafika, kas izslēdz pulcēšanos, bet lauku skolēnu ģimenes – skolā vai citā pagasta pārvaldes noteiktā vietā bez pulcēšanās.

Informāciju par šo iespēju sniegs izglītības iestāde. Par pārtikas paku sagatavošanu un izsniegšanu atbild skolu un pagastu pārvalžu vadītāji.

Justīne Smilga

Beidzot vaļā!

1. novembrī Kuldīgā gandrīz pēc pusotra gada satiksmei tiks atvērta pārbūvētā Jelgavas iela un tai pienākošo ielu posmi. No 2. novembra pa Jelgavas ielu atkal kursēs autobuss, informē novada dome.

Darbs objektā turpināsies, bet ierobežojumi būs vietēji un īslaicīgi. Sabiedriskais transports pārbūvētajā daļā apkalpos trīs pieturas katrā virzienā: Mucnieku ielā pie kultūras centra,

Jelgavas ielā 38 un pie Kuldīgas 2. vidusskolas (Jelgavas ielā 62). Autobusi vairs neapkalpos uz būvdarbu laiku izveidotās pagaidu pieturas pie veikala *Rimi*, Sūru ielā pie Dzirnāvu ielas un Skrundas ielā pie Lauku ielas. Bet Dzirnāvu ielā 18 un Skrundas ielā tiks noņemtas ceļazīmes, kas aizliedz automašīnām stāvēt. Būvdarbus pilnībā plānots pabeigt līdz 10. decembrim.

Inguna Spuleniece

Skolu pazīst – ir gatava strādāt

Vakar, 29. oktobrī, ar Kuldīgas novada domes lēmumu par V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas direktori iecelta Inese Astaševska.

Līdz šim viņa vadīja novada bērnu un jauniešu centru (BJC) un no 14. septembra bija arī direktora pienākumu izpildītāja skolā. Kamēr notiks konkurss uz BJC vadītāja amatu, viņa vēl turpinās strādāt arī iepriekšējā darbavietā.

I.Astaševska: „Direktora konkursam nepieteicos spontāni, ne arī tamdēļ, ka BJC man nebūtu laba darba. Skolā direktora pienākumus jau pildīju. Saprātu, ka man tas patīk, turklāt gan no pedagoga, gan vecāku un audzēkņu puses jutu, ka viņi labprāt darbu ar mani turpinātu. Tas deva pārliecību, ka jāstārtē. Lūdzu man atļaut vēl būt pienākumu izpildītājai BJC, kamēr atrod jauno direktoru, kam varu darbus nodot. Es nemāku strādāt šodienai – ir ļoti daudz kas iesākts. Lai arī interešu izglītība notiek attālināti, tā dēļ nevaram atļauties pauzēt.”

I.Astaševska atklāj, ka ar šo skolu ir saistība kopš 1. klases. Tur viņa mācījies arī vidusskolas posmā, pēc studijām gandrīz septiņus gadus bijusi sporta skolotāja, strādājusi ar trim audzināmajām izlaiduma klasēm. Tagad ir gatava atgriezties citā statusā.

Konkursā bijis vēl viens pretendents no Kandavas.

Viņa Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas jaunā direktore Inese Astaševska: „Darbs bērnu un jauniešu centrā man patika, bet šajā skolā esmu bijusi gandrīz visos statusos, izņemot vecāku statusu. Zinu, kā tur ir būt audzēknei un pedagoģei. Man ir ticība tam, ka es varētu izprast, kā strādāt labāk.”

Inguna Spuleniece, Alberta Dintera foto

Skrundas novadā pastiprināti uzrauga makšķerniekus

Sākoties lašu nārstam, Skrundas pusē aizvien aktīvāk sāk darboties arī pašvaldības policija, kas šogad tika pie papildu ierīcēm, lai kontrolētu upēs notiekošo. 27. oktobrī policisti kopā ar Valsts vides dienesta (VVD) inspektoriem devās reidā, kas beidzās rezultatīvi.

Otrdien maršruts veda no tilta pār Ventu līdz Ierām tajā Skrundas–Kuldīgas šosejas vietā, kur atrodas pagrieziens uz Snēpeli. Kā pastāstīja pašvaldības policijas vecākais inspektors Andis Doniņš, kopā ar VVD gan makšķernieki kontrolēti, gan nelikumīgi zvejas rīki meklēti. Pārbaudīti pieci copmaņi, divi saņēmuši mutisku brīdinājumu par to, ka līdzī nav bijis makšķernieka kartes. Savukārt pie Ierām no ūdens izcelts nelikumīgs 30 metru garš zvejas tīkls un arī murds, kurā atradās neliela zivs. Tā atlaista upē. A.Doniņš arī stāsta, ka nupat apgūta drona vadīšanas māka un abi pašvaldības policisti saņēmuši sertifikātu kā dronu operatori. Līdz ar to arī šī lidojošā novērošanas ierīce turpmāk tiks lietā daudz biežāk, lai upes un krastus pārbaudītu no gaisa.

Alberts Dinters

Pašvaldības policijas arhīva foto

Reidā atrasts gan nelikumīgs zvejas tīkls, gan murds un, par laimi, tikai viena maza zivtiņa. Skrundas pašvaldības policija sola, ka turpmāk pārbaudes upēs būs daudz biežākas un tā izmantos visu šovasar saņemto inventāru.

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Saduras ar citiem auto un meža zvēriem

Stāsta Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā speciāliste **Madara Šeršņova**.

No 22. līdz 28.oktobrim Kuldīgas pusē, par laimi, nav reģistrēti neviens ceļu satiksmes negadījums, kurā cilvēki būtu cietuši, savukārt bez cietušajiem bijuši desmit.

Diemžēl joprojām notiek sadursmes ar meža dzīvniekiem – visas četras notikušas trīs dienas pēc kārtas no 21.30 līdz 22.15. Dzīvnieki mēdz pārvietoties

arī baros, un to uzvedība nav paredzama, tāpēc jāievēro īpaša piesardzība. Divos gadījumos ir uzbraukts stāvošam transportlīdzeklim, citā gadījumā autovadītājs uzbraucis pieturai *Pagrieziens uz Pampāliem*, pārējos trijos notikusi sadursme ar citu auto – galvenie iemesli ir tie, ka nav dots ceļš pa galveno ceļu braucošai automašīnai, un

nav ievērota droša distance. Trīs autovadītāji nedēļas nogalē pieķerti alkohola ietekmē, diviem nav bijušas arī tiesības.

Kuldīgas iecirkņa kārtības policijas nodaļa kādā mācību iestādē rīkojusi profilaktisko reidu – pieķerti trīs nepilngadīgie, kuri smēķējuši cigareti. Ir sākti administratīvā pārkāpuma procesi.

Klēts mūrus saglabās

Bijusī Vārmes muižas klēts ilgstoši bija atstāta novārtā, tāpēc ēku, kas jau līdzinājās graustam, pašvaldība pērn plānoja nojaukt. Pateicoties vēstures un kultūras entuziastiem, kuri izveidoja biedrību *Vārmes klēts*, nolemts ēku tomēr saglabāt. Lai tā nesabrukta pavisam, oktobrī sākta mūru konservācija.

Pagājušajā gadā klētij pilnībā noņemts jumts. Kuldīgas attīstības aģentūras projektu vadītāja Madara Dravniece paskaidroja, ka koka konstrukcijas bija avārijas stāvoklī un pie lielākas vēja un sniega slodzes jumts varēja iebrukt. Tā stāvoklis ilgstoši bojājis sienas, kā arī veicinājis pārseguma siju trupī. Būve ir atjaunojama, ja āršienas un pamati pēc remontdarbiem vairs neturpinās bojāties. Ēkas vizuālais un tehniskais stāvoklis un drošības līmenis esot neapmierinošs.

Paredzēts demontēt nestabilās iekšsienas, arī vārtus, durvis, logus un lūkas, derīgo materiālu saglabājot, no uzslāņojuma attīrīt grīdu un sienas, pārmūrēt dziļi erodējušo mūra daļu, iemūrēt pārsedes un siju galus, iekonservēt ķieģeļu un akmens mūra virsmu, stiprināt dienvidu zeltiņa sienu, ar antiseptiķi apstrādāt koka elementus, remontēt logu aplodas, attīrīt un

pret koroziju apstrādāt iebūvētās metāla detaļas utt.

No pašvaldības budžeta konservācijai atvēlēti 55 409 eiro. Tur strādā SIA *Genus*, par būvuzraudzību atbild *Būves un būvstīptēmas*, par autoruzraudzību – *Arhitektes Ināras Caunītes birojs*.

Pagasta pārvaldes vadītāja Lelde Ose spriež, ka pēc darbu pabeigšanas klētij lietojums būs: „Tagad, kad ierobežojumu dēļ daudzi pasākumi notiek ārā, tie pagasti, kam nav sava kultūras nama, patiesībā ir ieguvēji. Arī mēs esam pieraduši tos rīkot ārpus telpām. Klēti izmantosim kultūras dzīves vajadzībām, pasākumu organizēšanai.”

Biedrības *Vārmes klēts* pārstāve Dace Blathena atzīst, ka izjūtas ir divējādas: „Es, protams, priecājos. Ir gandarījums, ka cilvēki ir saklausīti un kompromiss zināmā mērā atrasts. Prieks, ka mūrus saglabās un tie no zemes virsas nepazudīs. Kas to zina, kas tur būs pēc desmit gadiem? Varbūt kāds taisīs ziemas dārzu vai personīgo izstāžu zāli. Tomēr es būtu bijusi bezgala priecīga, ja finansējums būtu atrasts jau tajā laikā, kad klētij vēl bija jumts. Ēku noteikti varēja saglabāt un saglabāt tās sākotnējā godībā. Jumts tomēr būtu vēl lielāka pievienotā

Vārmes muižas klēts ilgus gadus bijusi pamesta un avārijas stāvoklī, tādēļ, lai pēc jumta nojaukšanas saglabātu vismaz mūrus, tie tiks iekonservēti.

vērtība, bet droši vien apsaimniekot mūrus ir vieglāk nekā veselū ēku. Žēl, ka tā vairs nekad nebūs tāda kā agrāk. Tagad tās būs tikai drupas.”

Vārmes muižu, kas ietver galveno ēku, ērberģi un klēti, 17. gadsimtā cēlis barons

Brinkens. Savulaik tā esot kalpojusi arī par hercoga Jēkaba medību pili. Biedrība *Vārmes klēts* no pašvaldības nomā muižas ērberģi, savukārt pašvaldība apsaimnieko galveno ēku (skolu) un klēti.

Piemiņas birzī atjauno stādījumus

Daiļdārzniece Rita Dravniece atsien Vārmes represēto iedzīvotāju piemiņas birzī iestādītās tūjas.

„Tā ir mūsu tautas traģiskā vēsture, un mums tā jāuztur,” tā par Vārmes piemiņas birzī saka pagasta pārvaldes vadītāja Lelde Ose. 20. oktobrī daiļdārzniece Rita Dravniece ar četriem palīgiem apstādījumus atjaunoja.

Vieta atrodas priekš Vārmes baznīcai, un tā sāka veidot jau 1942. gadā pēc tam, kad gadu iepriekš pagasta iedzīvotāji padomju represijās izsūtīti uz Sibīriju. Liepas stādītas, pieminot sievietes, savukārt ozoli – vīriešus. Birzīs ilgus gadus nav bijusi pieejama, taču 1988. gadā atjaunota, atceroties arī 1949. gadā izsūtītos. Tās vidū izveidota piemiņas vieta. „Krustu uzlikām šopavasār, un tas tur labi iederas. Domāju, ka teju katrā latviešu ģimenē ir bijis kāds izsūtītais vai nomocītais. Tāpēc tas ir svarīgi un par to jāmāca arī jaunajai paaudzei,” saka L.Ose.

R.Dravniece priecājas par silto rudeni, kas dārza darbiem ir ļoti piemērots. Tikai dažkārt iztraucējot lietūs, un tad plānotais jāpārceļ: „Atjaunojam apstādījumus un sakopām birzī. Trīs tūju stādīni bija no-

nīkuši, tāpēc iestādījām jaunus. Uzbērām kompostu, apgriezām citus krūmiņus. Parasti sakopjam katru pavasari uz piemiņas dienu 25. martā. Pārāk daudz apstādījumu šeit neplānojam, jo koki veido lielu ēnu un reti kas te aug.”

Vienam visu paveikt grūti, tāpēc dārzniecei palīdzēja četri algotie pagaidu sabiedrisko darbu darītāji. Dažkārt arī pagasta pārvaldes kolēģi nākot talkā.

Vārmē stādīšana plānota arī citur: „Papildināsim ceriņu dobi, kurā ir daudz dažādu šķirņu. Vienmēr kāds neieaug, bet kopumā par šo stādījumu liels prieks. Tāpat pamazām veidojas pilnāzhu kolekcija. Man patīk cilvēkus iepazīstināt ar ko jaunu. Iestādīju sniega ogas nevis ar baltām, bet rozīgi sarkanām ogām. Šogad odziņas pirmo reizi ir redzamas.”

R.Dravniece daiļdārzus iekopj jau daudzus gadus un atzīst, ka ne viss, ko viņa vēlas iedēstīt, ir viegli pieejams. Dažkārt augi ir tikai lielajās audzētavās, kas atrodas tālu, tie ir dārgi vai gluži vienkārši neizturīgi pret Latvijas laika apstākļiem.

Bibliotēkā darbi neapstājās

Lai gan pandēmijas dēļ cilvēki uz Vārmes bibliotēku nākot mazāk, tomēr tās vadītājai Edītei Krasnopai-Ekšteina darāmā netrūkst.

Tiek pirktas jaunas grāmatas, veidota virtuālā izstāde *Muzikālās aktivitātes Vārmē no 1920. līdz 1970. gadam*, kā arī iespēju robežās grāmatas nogādātas līdz lasītājiem, kuri dažādu apstākļu dēļ atnākt nevar.

E.Krasnopa-Ekšteina pati ir sabiedriski aktīva: spēlē Vārmes amatiereteātrī *Es un tu*, ir Ēdoles amatiereteātra režisore, pirmdienās bibliotēkā rīkojusi pasākumus bērniem, jauniešiem un ģimenēm. „Tagad, kad daudz kas nenotiek, var izjust kultūras trūkumu. Citiņgajiem lasītājiem organizēju pasākumu *Lielais Lasis*, sataisīju pat dāvanīņas ar blociņiem. Diemžēl tas notika tikai vienu reizi. Bija arī lasītāju un rokdarbnieču klubiņš.”

Bibliotēkā tiek iepirktas jaunākās grāmatas, jo lasītāji tās joprojām pieprasa. Tikko iegādāta Karīnas Račko *Netīrā*, Daces Judinas *Pēdas putekļos*. „Te var lasīt preses izdevumus, protams, ne baros – ievērojot drošības pasākumus. Viss notiek, un dzīve turpinās. Kovids mūs neapstādina! Dažkārt lasītāji, kuriem nav iespējas atbraukt uz bibliotēku, zvana. Es salasu grāmatīņas, sazinos ar pagasta pārvaldi, kas nodrošina transportu un tās nogādā, kur nepieciešams,” saka vadītāja.

Lasītāji esot ļoti dažādi. Ir tādi, kas lasa tikai latviešu autoru darbus, tikai detektīvus vai autobiogrāfijas. „Strādājot gadu, es jau zinu, kuram kādu žanru piedāvāt. Sākumā gan nodomāju, kā to vispār var atcerēties,” nosmej Edīte.

Vārmes bibliotēkā netiek aizmirsts arī iepirkt jaunākās grāmatas – Edīte Krasnopa-Ekšteina rāda pēdējās.

Bibliotekāre iesaistās arī novadpētnieciskajā darbā: „Līdz oktobra beigām man jānodod virtuālā izstāde *Muzikālās aktivitātes Vārmē no 1920. līdz 1970. gadam*. Visos laikos pašdarbības kolektīvu dzīve Vārmē bijusi ļoti augstā līmenī. Izstādi varēs redzēt gan bibliotēkas mājaslapā, gan vietnē *YouTube*. Man būs Dzintras Oses atmiņu pieraksti no 1955. līdz 1991. gadam. Arī Kuldīgas mūzikas skolas bijušās direktores Marutas Rozītes interviju materiāli. Mums agrāk bijis jauktais koris, un viņa bijusi diriģente no 1965. līdz 1971. gadam. Tāpat ir dažādi vēstures materiāli, kuros minēts pirmais kora diriģents Fricis Bergholcs. Visu vācu kopā, meklēju, zvanu, aprakstu. Vajadzīgas atļaujas no fotogrāfiju īpašniekiem. Ir ļoti interesanti!”

Vienlaikus Edīte Liepājas universitātē studē kultūras vadību, un janvārī gaidāma bakalaura darba aizstāvēšana.

Bibliotēkā pie sienas stāv bērnu sacerēts, viņai vēltīts dzejoļītis, telpas rotā trīs Jeļenas Egļiņas lielformāta ziedu dekorī, kā arī var apskatīt Laura Kalniņa lielformāta fotogrāfiju izstādi *Mans skatījums*.

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

Uzticams un ar lielu atbildību

1. novembrī Latvijas Radio (LR) svin 95. gadadienu. To gaidot, radīta tīmekļa vietne *Radiofanāti.lv*, ļaujot interaktīvi ielūkoties radio vēsturē. Ziņas no Kurzemes dažādos laikos sūtījušas arī divas kuldīdznieces: SILVAS BENDRĀTES balss īpaši nozīmīga bija 90. gados, tostarp janvāra barikāžu un augusta puča laikā, bet INGAS OZOLAS reportāžas varam klausīties tagad.

No teātra līdz politikai

Inga Ozola kā Latvijas Radio vienīgā korespondente Kurzēmē ir jau 17 gadus. „Visu Kurzemi aptvert vienam gandrīz nav iespējams. Nav jau tikai klātienē intervijas – daudz tiek darīts pa tālruni. Ja nav kādas valstī nozīmīgas lietas, saturu veidoju pati. Jāpaspēj visur – no teātra līdz politikai.”

BALSS TEMBRS UN DIKCIJA

Inga ir kuldīdzniece, kura dzīvo Liepājā, bet tagad mīt Skrundas novada Rudbāržos. „Studēju Liepājas Universitātē filoloģiju. Tur arī paliku, jo sāku strādāt vietējā televīzijā *Dzintare*. Jau tad bija jābraukā pa visu Kurzemi. Pēc pāris gadiem man piedāvāja strādāt Latvijas Radio. Tur ļoti svarīga ir balss un dikcija, bet to var izkopt. Es sākumā čepstēju kā mazs putniņš. Jābūt tādām pašām kā visiem žurnālistiem: komunikablam, ar spēju ātri reaģēt, informāciju analizēt, izvērtēt svarīgāko. Radiožurnālistam vēl jābūt skaisti rakstīt un runāt, jo stāsts ir jāizstāsta.”

Inga Ozola: „Strādājot attālināti, ar kolēģiem bieži satikties neiznāk, bet sazināties gan. Nākas aizbraukt arī uz radiomāju Rīgā.”

MONTĒ PIE VENTAS RUMBAS

Inga uzsver, ka radio mainās tāpat kā citi mediji. Pirms 17 gadiem viņas rīki bijuši tālrunis un internets. Viss darīts no mājām: „Attālinātā strādāšana man nav nekas jauns. Starp draugiem ir pat jociņš, ka, atnākuši ciemos, klauvē pie durvīm: „Vai tu tagad esi mājās vai darbā?”” Bet par izmaiņām Inga atzīst, ka mūsdienās reportāža pirmo reizi neizskan radio – pirmā ziņa jāieliek sociālajos medijos. Arī radio vairs nespējot pārspēt feisbuka ātrumu. „Vai es varēju iedomāties, ka radiokorespondentam būs gan jāfotografē, gan jāfilmē, ka visi materiāli automātiski aizies portālam *Lsm.lv*? Strādājam plašā spektrā. Lai sižetu samontētu ātrāk, esmu to darījusi mašīnā Kuldīgā pie Ventas. Skatos, kā rumbā lec vimbas, un montēju.”

KO VĒTRĀ REDZ, PAR TO STĀSTA

„Mana mūža iespaidīgākā reportāža bija par 2005. gada vētru.

Ko darīt? Iet uz ielas pusnaktī milzīgā vējā vai neiet? Bet ir jāziņo, turklāt tiešraidē. Izeju, bet mani pūš no ielas nost. Caur vēju un citām sajūtām vienkārši stāstu, kā vējš gāž no kājām, kā jumti lido, kā viss krakšķ...” atceras Inga. Tiešraides rīkotas no visneiedomājāmākajām vietām: „Kuģis Liepājā ieskrēja Kalpaka tiltā. Es vēl strādāju arī televīzijā. Jādomā, kā nofilmēt un ko teikt radio tiešraidē. Bieži ir tā, ka stāstu, ko redzu.”

LR darbiniekiem cilvēki ļoti uzticoties: „Ja pasaku, ka zvanu no šī medija, parasti interviju neatsaka. Latīņa ir celta ilgstoši, un tas ir visu kolēģu nopelns.”

Inga piekrīt, ka radiosīzets ir diezgan gaistošs: izskan ēterā, un viss. Protams, to var sameklēt arhīvā, bet reti kurš tā darīs. „Tā nav māla krūzīte, ko uztaisi un gadiem redzi. Tomēr sižetiem tāpat kā avižu rakstiem ir rezonanse. Reiz pēc sižeta bezdarbniekam tika piedāvātas trīs darbavietas. Tas ir mūsu gandarījuma mirklis.”

■ **Rīgas radiofons** eksperimentāli sāka raidīt 1925. gada martā ar neregulārām pārraidēm līdz 15 minūtēm. Oficiāli atklāts 1. novembrī ar operas *Madame Butterfly* translāciju. Tā bija vien 16. radiostacija Eiropā. Radiodžingls toreiz bija *Rīga dimd*.

■ **Padomju laikā** radio bija ideoloģiskā un propagandas aparāta daļa. 80. gadu beigās, atbrīvojoties no cenzūras, radio iesaistījās cīņā par Latvijas neatkarības atjaunošanu. Sevišķa nozīme radio bija 1991. gada janvāra barikāžu un augusta puča dienās.

■ **Latvijas Radio** ir lielākais programmu producentis valstī. To veido:

Latvijas Radio 1 (trešais klausītākais kanāls),

Latvijas Radio 2 (visvairāk klausītā stacija Latvijā),

Latvijas Radio 3 – Klasika (vienīgais klasiskās mūzikas kanāls valstī),

Latvijas Radio 4 – Doma laukums (kanāls mazākumtautību valodās),

Latvijas Radio 5 – Pieci.lv (multimediāla platforma jauniešiem).

„Ja izturi ziņas, dzīvē nenogrimsi”

Tā Silvai Bendrātei darba gaitu sākumā teicis kolēģis Gunārs Jākobsons. Tā arī esot: rūdījums, kāds saņemts, gatavojot ziņas, noderējis visu mūžu.

KULDĪGAS VIETĀ – RĪGA

„1979. gadā beidzu Kuldīgas 1. vidusskolu un devos uz Rīgu studēt žurnālistiku. Patiesībā taisījās atgriezties un kļūt par rakstoto žurnālisti laikrakstā *Padomju Dzimtene*. Tur biju praksē pēc pirmā kursa. Nākamā prakse bija Cēsīs. Tur vietējais radiomezģls mani ļoti ieinteresēja.

Kāda korespondentei bija pazīšanās Latvijas Radio. Mani aizveda pie Kārļa Grīnberga. Viņš šķita atturīgs un nopietns, bet es – meitene no lauku pilsētas. Attiecības jau bija normālas, bet līdz galam neizveidojās. Sadraudzējos ar Liu Guļevsku – viņa kļuva par darbaudzinātāju un ievadīja visās zinībās. Ārstatā sāku strādāt raidījumā *Mikrofons*. Tolaik bija sadale. Latvijas Radio mani bija pamanījuši kā jaunu, talantīgu, potenciālu zvaigzni, tādēļ nepalaida uz Kuldīgu, bet paturēja Rīgā,” atceras Silva.

Silva Bendrāte: „Latvijas Radio vienmēr ir topā. Uzticība tam vienmēr bijusi milzīga! Esmu ļoti lepna par laiku, kad tur strādāju. Joprojām ar šo radio lepojos un vēlū tam visu to labāko.”

AR 6 KG PLECĀ

Silvai piedāvāts kļūt par ziņu korespondenti vai redaktori. Viņa labprātāk gribējusi satikties ar cilvēkiem, nesēdēt uz vietas, viņasprāt, garlaicīgajā redaktora darbā.

„Ziņas strādāt gan nebija tas augstākais prestižs – prestižāki bija analītiskie raidījumi. Ziņas darbaudzinātāja bija ekonomikas nodaļas vadītāja Aina Treimane. Viņa man ļoti pieķērās, daudz strādāja. Katram korespondentam bija savas jomas. Man sagādījās, ka jomu ir visvairāk, kādas desmit – arī tirdzniecība, patērētāju sistēma, jo toreizējais korespondents kaut kā ne tā bija par daudz saimniekojis ar *blatiem* (pazīšanos – red.). Man bija arī Sagādes un Meža ministrija, viss par zivju rūpniecību. Tolaik plašu saziņas ie-

spēju nebija. Tāda ierīce kā reportieris bija sešus kilogramus smags, ar lentēm un milzīgu vadu mikrofonam. Kaut kāda mašīna bija, bet pamatā gājām kājām, braucām ar sabiedrisko transportu, stiepjot visu kravu līdzī.” Ziņas Silva nostrādājusi gandrīz desmit gadu.

ATGRIEŽAS KURZEMĒ

„Jau tur bija svarīgi dibināt kontaktus, bet vēl svarīgāk tas bija, kad aizgāju par speciālkorespondenti Kurzēmē. Rīgā mani pieprasīja un lielais gods bija, bet vieglu sadzīvi neviens neuzdāvināja. Bija mazi bērni, visādi pa dzīvi mētājāmie – pārcēlāmie atpakaļ uz Kuldīgu. Tas bija labs korespondenta punkts, bet Liepāja bija vairāk ievērojama, kā jau lielāka pilsēta. Sāku veidot savu sistēmu. Šajā darbā atkal nostrādāju desmit gadu, kamēr pieķēros sapņa īstenošanai – pirmajai reģionālajai komercstacijai *Kurzemes Radio*.

Kurzēmē gāja vēl grūtāk – lielie atbilstumi. Tur pārdzīvoju barikāžu laiku, augusta puču, citas jukas. Tad sākās novadu sasaukšanās, kas cilvēkiem patika. Man bija tas gods *likt cepuri* jeb dot noskaņu visai dienai. Visi brīnījās, kur tai Kurzēmē tik daudz interesantu notikumu. Tas bija skaists laiks, kas man ļoti patika. Bet tad mainījās nauda, un Latvijas Radio nevarēja novadu

korespondentiem maksāt pietiekami, bet bērni jāaudzina. Vienīgais ceļš – īstenot sapni par komercstaciju. Tālākais ceļš ir tāds, kā izveidojies – ārkārtīgi raibs,” teic Silva, kura bijusi arī Saeimas deputāte un tagad strādā par Rīgas Psihiatrijas un narkoloģijas centra sabiedrisko attiecību vadītāju.

ILGOJAS PĒC GAISOTNES

Tagad Latvijas Radio iznākot klausīties maz, bet vajadzība pēc fona saglabājusies: „Tikai tad man nāk iedvesma, ja fonā kas skan, bet tā, lai pārāk nenovērs uzmanību. Ziņas bija ļoti liels mutulis, un radiomājā vienmēr bijusi īpaša gaisotne. Nams dūca kā liels bišu strops. Kad biju projām, krietnu laiku pēc šīs gaisotnes ilgojos: pēc kolēģa pleca, iespējas parunāt, apmainīties domām. Redakcija atradās trešajā stāvā, bet montāža – puspagrabstāvā. Pa lielajām kāpnēm citreiz esmu joņojusi plikām kājām, lai visu paspētu. Koris, simfoniskais orķestris, lielā ierakstu studija – viss elpoja un dunēja, un sanēja!

Lai arī bija padomju laiks, vidi veidoja brīnišķīgi cilvēki, ar kuriem turējāmie kopā. Tikai tā varēja kaut ko izveidot un attīstīties. Cenzors savā kabinetā jau sēdēja, bet mēs tāpat iemācījāmie runāt caur puķēm, ar simboliem. Un cilvēki mūs saprata.”

Bizness nodokļu un kovida iespaidā

Ekonomika, eksports, nodokļi, darbs paaugstināta stresa apstākļos utt. – tās bija tēmas Kuldīgas uzņēmēju mācībās *Zināšanas tavam biznesam*, ko Kurzemes biznesa kluba pasākumā oktobrī tiešsaistē rīkoja Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameras (LTRK) Kurzemes nodaļa.

Kuldīgas novada domes priekšsēde Inga Bērziņa, uzrunājot biznesa kluba dalībniekus, izteica nožēlu, ka tikšanās diemžēl nevar notikt klātienē, un cerību, ka mācības un diskusijas uzņēmējiem noderēs. Kurzemes nodaļas vadītājs Ralfs Minkevičs iepazīstināja ar LTRK kā platformu uzņēmējdarbības vides izaugsmei un izteica gandarījumu, ka iedibinātā tradīcija acīmredzot uzņēmējiem ir noderīga, lai zināšanu līmeni paaugstinātu.

JĀVIRZA UZ IZAUGSMI

LTRK valdes priekšsēdis Jānis Endziņš iepazīstināja ar tēmu *Nodokļu politikas virzība konkurētspējas virzienā*. Viņš uzsvēra, ka nodokļu ieņēmumi valstij jāpalielina, bet tas jā dara caur izaugsmi: lai uzņēmumu būtu vairāk un lai pašreizējie augtu. Otrs – caur ēnu ekonomikas mazināšanu, tāpēc nodokļu sistēma jāveido konkurētspējīga. J. Endziņš rādīja salīdzinājumu, cik uzņēmējam Baltijā darbaspēka nodokļos izmaksā viens eiro: Igaunijā – 1,56, Lietuvā – 1,62, Latvijā – 1,74 eiro (pieņemot, ka darba alga ir 1000 eiro, un nepiemērojot atvieglojumu par apgādājamiem).

KAD SASNIEGSI 2019. GADA BEIGU LĪMENI

Akciju sabiedrības *Swedbank* vecākā ekonomiste Agnese Buceņiece runāja par tēmu *Ekonomikā dziļam kritumam seko strauja atgūšanās. Ko gaidīt tālāk*. Viņa atzina, ka iekšzemes kopprodukta (IKP) kritums pirmajā pusgadā bijis ievērojams. Līdz ar ierobežojumu mīkstināšanu vasarā novērota ekonomikas atkopšanās, bet nevienmērīga pa nozarēm. Smagāk no mūsu tirdzniecības partnervalstīm 1. pusgadā cietusi Lielbritānija, bet, piemēram, Zviedrijā kritums bijis līdzīgs kā Latvijā. Latvijā IKP 2. ceturksnī cietis pamatīgi, bet mazāk, nekā gaidīts. Lielākie cietēji ir pakalpojumu nozarēs, kamēr valsts pārvaldei un pat būvniecībai veicies diezgan labi.

Eirozonā uzlabojums apstrādes rūpniecībā neatsver to kritumu, kas atgriezies pakalpojumos. Pesimisms kopš maija ir lēnām mazinājies, būvnieki un rūpnieki jūtas vislabāk, ražošana un eksports preču pusē atgūstas, bet pakalpojumu sniedzēju un patērētāju noskaņojums ir visnomāktākais. Pasūtījumi apstrādes rūpniecībā augstā strauji atgūstas, bet no iepriekšējā gada līmeņa vēl atpaliek.

Patēriņš ir strauji atgūvis – karšu tēriņi atjaunojušies visā

Kurzemes biznesa klubs oktobrī satikās platformā Zoom.

Darbaspēka nodokļu sloga salīdzinājums 2019. gadā.

Baltijā. Latvijā un Igaunijā pagājušā gada līmeni sasniegt bijis grūtāk nekā Lietuvā.

Darba tirgus turas labi – bezdarbu ierobežo valsts atbalsta pasākumi. Šī krīze vairāk ietekmē strādājošos ar zemāku izglītību; sezonas darbi vasarā bezdarba kāpumu apstādināja. Darbaspēka trūkums krīzē atkāpies, bet vidējā alga turpinājusi augt. Pirk spējas ziņā svarīgāk gan skatīties uz atalgojuma fondu, kas ir sarucis, jo mazinātas slodzes.

Daļā Eiropas un Baltijā saslīstība vasaras beigās atsāka augt un pamazām atkal ietekmē ekonomisko aktivitāti. Pēc sākotnējā uzlabojuma atkopšanās pasaulē

ir sabremzējušies. Lektore atzina, ka mazāk stingri ierobežojumi ļauj vīrusam atkal uzliesmot. Atkopšanās pēc sākotnējā *atlēciena* būs pakāpeniska. Prognoze tāda, ka 2019. gada beigu līmeni sasniegsim 2022. gada sākumā, sacīja speciāliste.

Kādi ir bijuši pieņēmumi prognožu veidošanā? Pirmkārt, ar vīrusu būs kādu laiku vēl jāsadzīvo, bet Eiropā un ASV tas tiks diezgan veiksmīgi kontrolēts. Otrkārt, neredzēsim sinhronu pasaules ekonomikas slēgšanu, arī Latvijā negaidām tik stingrus pasākumus kā pandēmijas sākumā. Treškārt, daži ierobežojumi saglabāsies, uzņēmumi un iedzīvotāji būs

piesardzīgi visu šo gadu. Ceturtkārt, pandēmijas medicīniskais risinājums plašākai sabiedrībai kļūs pieejams 2021. gadā, un tas mazinās nervozitāti un veicinās straujāku ekonomisko aktivitāti. Un, piektkārt, valdības turpinās plašus atbalsta pasākumus, lai atjaunotu ekonomikas izaugsmi.

Lektore atzina, ka darba tirgū krīze ir ievērojami mazāka nekā pirms 12 gadiem, un prognozēja, ka turpmākajos gados alga kāpums pakāpeniski atgūsies un bezdarbs mazināsies. Inflācija šogad ir zema, bet atgriezīsies līdz ar ekonomikas atkopšanos. Inflāciju uz leju spiež naftas cena un mājokļa izdevumu kritums.

Bet riski joprojām saglabājas augsti. Nenoteiktību rada vīruss, ģeopolitiskā situācija, protekcionisms un breksits.

Plānojot nepārdomāti, Latvijai ir risks atdevi no ieguldījumiem gūt mazāku un tādējādi pārkarstēt ekonomiku. Kas par daudz, tas par skādi, atgādināja A. Buceņiece.

LAI BŪTU VEIKSMĪGS EKSPORTĀ

Eksporta konsultāciju uzņēmuma *Amie Export* dibinātāja un vadītāja Ieva Jonsone uzstājās ar prezentāciju *Kur ir tavs eksports*. Lektore norādīja: „Eksports ir nevis sprints, bet maratons, kam rūpīgi jā sagatavojas no visiem aspektiem, lai distanci pievarētu un plūktu uzvaras laurus.” Viņa nosauca eksportētāja svarīgākās īpašības: spēja domāt globāli, plašs interešu loks, kosmopolitiskais skats uz dzīvi, fleksibilitāte, sociālā kompetence un tolerance. Eksports – tas ir dzīvesstils, uzsvēra I. Jonsone.

Savukārt sertificēts darba un organizāciju psihologs, uzņēmuma *CreaTest* vadītājs, docents Reinis Lazda iepazīstināja ar to, kā darbiniekus vadīt neskaidros ekonomiskos apstākļos.

Pasākuma laikā uzņēmēji varēja lektoriem uzdot jautājumus, iesaistīties diskusijās ar prezentāciju autoriem un citiem dalībniekiem.

Daiga Bitiniece

Aktīvi ļaudis, kas mierā nesēž

Šodien aprit 20 gadu, kopš darbojas Kuldīgas pensionāru apvienība Rumbiņa. Šajā laikā gājis dažādi – nācies arī pakašķēties, kādi darbības virzieni būtu tie pareizākie, bet kopsaucēji ir atrasti. Galvenais ir nesēdēt dikā un radīt prieku gan sev, gan citiem.

Rumbiņas vadītāja Jeļena Lāma atzīst, ka Covid-19 liedz svētkus nosvinēt klātienē, tomēr cerības nav zudušas, un 30. janvārī rezervēta kultūras centra zāle. Ja vīruss atkāpsies, balle būs. Bet pagaidām abas ar vietnieci Dzintru Freimani Rumbiņas feisbukā kontā ievieto ziņas no apvienības vēstures līdz mūsdienām. Vadītāja priecājas, ka biedri arī atālināti var kavēties atmiņās.

KĀ VISS SĀKĀS

J.Lāma stāsta, ka Rumbiņa izveidojusies uz pensionāru padomes bāzes. 2000. gada 30. oktobrī domubiedru grupa – Ilga Kažoka, Austra Belševica, Emīlija Čērpa, Lūcija Prusaka, Nellija Dadzīte, Vilma Freimane, Daila Goldmane, Anita Stuce, Marija Uzare un Rasma Baltača – nodibinājusi sabiedrisko organizāciju Kuldīgas pilsētas pensionāru apvienība „Rumbiņa”. To vadīt sākusi I.Kažoka. Līdz 2002. gada beigām organizācijā bijuši jau 122 biedri.

Pensionāri jutušies gana aktīvi, lai soli pa solim dotos sava mājokļa virzienā. 2002. gada vasarā projektā Veco ļaužu dienas centrs Liepājas ielā 14 sāka pārbūve, lai ēku pielāgotu pensionāru vajadzībām. Nauda iegūta no Karalienes Juliānas fonda Nīderlandē, ar atbalstu neesot arī skopojusies pilsētas dome. Tā laika priekšsēdis Arturs Lieģis bijis ieinteresēts palīdzēt. Jau 2003. gadā ēkā notikuši pirmie pasākumi.

J.Lāma atzīst, ka pirmajos gados apvienība rīkojusi nozīmīgus pasākumus visiem pilsētas pensionāriem: koncertus ar viesmāksliniekiem, izstādes, ekskursijas. Aizsākta sadarbība ar līdzīgām organizācijām. No pašvaldības un torēzījas aprūpes nodaļas, kas ir sociālā dienesta aizsākums, vienmēr saņemta palīdzība. Tā tas ir arī līdz šim.

INTERESANTS LAIKS

J.Lāma atgādina, ka pie Rumbiņas sūpuļa stāvējušas aprūpes nodaļas, pēc tam sociālā dienesta pirmās darbinieces Daira Gansone un Marija Gutlande.

D.Gansone nosaka: tas bijis interesants laiks. Kuldīgas pensionāriem daudz palīdzējis sporta skolas direktors Jānis Baukšis – savēdis kopā ar partiju Latvijas ceļš. Projektu Veco ļaužu dienas centrs rakstījusi Inese Jaunzeme, kura sociālajā dienestā strādā vēl aizvien.

Dairas kundze atceras: „Bet sākam vēl Lieģa laikā, draudzējāmies ar Latvijas ceļu. Ar viņu palīdzību Baukša kungs veda pensionāriem zāles, Pēteris Einfelds palīdzēja ar projektu. Dienests atradās Strautu ielā, kur tagad pašvaldības policija. Pensionāriem ieeja bija no sētas. No četrām aktīvakajām kundzēm Austra Belševica bija pēdējā, kas šoruden aizgāja mūžībā. Vēl starp viņām bija Marija Uzare, Ilga Kažoka un Emīlija Čērpa. Paplašinājums bija vēl lielāks. Visa pilsēta tika sadalīta pa ielām, lai ietu pie visiem pensionāriem. Bet četrinieks pārsvarā dežurēja uz vietas. Dūšīgas kundzes bija!

Un tad tās balles! Tur nu nešķīroja – esi vai neesi biedrs. Sākumā nebija, kur palikt, bet Lāmas kundze vadīja kinoteātri – piedāvāja to. Bija arī lieli koncerti. Rumbiņai ir liela, no vāciešiem dāvināta, ādas vākos iesieta grāmata: tajā parakstījās daudzi mākslinieki.”

D.Gansone smejas: lai Rumbiņu nodibinātu, visas biedrībā arī iestājušās. Tagad gan viņa biedra naudu nemaksājot un laikam būšot atskaitīta.

BIJA LABI UN BŪS

Kopš 2001. gada Rumbiņas biedre ir Ilga Štāle. Valdē viņa darbojas jau kopš 2003. gada. Šogad ievēlēja atkal.

„Sākums bija pulka labāks nekā tagad. Rumbiņā bija lielāka vienprātība, varējām rīkot visādus pasākumus. Tagad viss cauri – kovids neļauj. Atceros, ka mums bija ļoti daudz ekskursijas. Lielais autobuss pilns, nevis kā tagad – knapi 20 vietas aizņemtas. Bija gadi, ka pat piecas reizes braucām. Visvairāk Austras Belševicas laikā. Tolaik benzīns bija lētāks – varējām samaksāt,” teic I.Štāle.

Lai gan cienijamā vecumā, viņa vēl aizvien dejo Eiropas dejas kolektīvā Madaras. Vadītāja esot Silvija Gornija no Alsungas, katru gadu notiekot festivāli. Uztājušās Saldū, Olainē un citur. Pirmos tērpus dāmas pirkušas par savu naudu, bet pēdējie šūti projektā. „Pašreiz nekāda kopā sanākšana neiznāk. Gaidām, ka vismaz uz novembra vidu drīkstēsīm. Milzīgi prasās bildē! Tā ir liela kopības izjūta. Tā bija, tad kādu laiku paštīrāties, bet pašreiz šķiet, ka atkal būs ļoti labi,” pārliecināta I.Štāle.

DZIEDĀJA, DANCOJA, BALLĒJĀS

Arī Velta Kīgele ilgojas pēc brīža, kad varēs sanākt visi. Pirms Rumbiņas viņa gadus 15 darbojusies Mērijas Kārklīnas vadītājā klubīnā Brūklenājs. „Kad aizgāju uz Rumbiņu, to vadīja Anna Alute. Tad vēl nodarbību tik daudz nebija. Tagad jau saskaitīt nevar. Kad varēja, tad dancojām, dziedājām, gabalu gabalu izbraukājām. Kulinārijas pulciņš bija, rokdarbnieki. Pārsvārā bija dziedāšana, dancošana un bezgala jaukas balles. Tā visa ļoti pietrūkst. Tagad sanāk panūjot – citu jau nedrīkst. Ka ballēsimies janvārī, tam neticu, bet pavasarī šim trakumam noteikti jābūt cauri,” prāto Veltas kundze.

DARBOJAS ARĪ COVID-19 LAIKĀ

J.Lāma atzīst: lai gan mazāk, arī šogad Rumbiņai izdevies šo to padarīt. Janvārī līnijdeju sacensībās Vecbebras pulciņš Dārdedzes ieguvis 2. vietu un kausu, bet Mambo – 4. vietu un medaļas. Individuāli godalgotas vietas ieguvušas J.Lāma, Dzintra Rumbeniece un Māriete Ullase. 18. februārī ar citiem kolektīviem un aktīvajiem biedriem nosvinēta jaunrades deju grupas Nianses 15. jubileja. 27. maijā, kad valstī jau bija ārkārtējā situācija, Dz.Freimane nodibinājusi grupu Ejam ārā!, kas reizi nedēļā dodas pastaigā ar nūjām, vingro un apskata skaistākās vietas, tostarp dārzus Kuldīgā un tās apkārtnē. 24. jūlijā nodibināts sieviešu ansamblis, ko vada Ingrida Jankovska, un J.Lāma mudina pievienoties vēl kādu soprānu.

Augustā 40 dalībnieku vēl paspējuši izbraukt pa Zemgali, bet septembrī paviesoties pie Kolkas pensionāriem, kā arī aizbraukt ekskursijā pa Nīcas novadu. Bijusi un ir iecerēti vēl daudzi interesanti pasākumi.

Pasākumu vada Rumbiņas pirmā priekšsēde Ilga Kažoka.

Kuldīgas domes priekšsēdis Arturs Lieģis vīlciņš Ziemassvētku vecīša tērpu un devis cīmos pie pensionāriem.

2002. gada vasarā SIA Cetne būvuzrauga Viļņa Baloža pārraudzībā Liepājas ielā 14 sāka ēkas pielāgošanu pensionāru vajadzībām.

Interesu kopa Ejam ārā! ar Dzintru Freimani priekšgalā.

Florbola spēles laikā augustā Kuldīgā pasākumā Esi kustīgs un lustīgs.

Šogad Dzejas dienās – dramatiskā pulciņa dzejas kompozīcija par latviešu sievietēm.

Jaunrades deju kopai Nianses – 15 gadu jubileja šogad.

JEĻENA LĀMA:

„No sabiedriskās organizācijas 2005. gadā „Rumbiņa” pārtapa par biedrību. Galvenais mērķis: biedru iesaistīšanās Kuldīgas sabiedriskajā dzīvē, aktīva sadarbība ar citām pensionāru biedrībām. Sadarbojamies ar 20 pensionāru biedrībām un klubiem, aktīvāk ar pensionāriem no Kandavas, Kabiles, Talsiem, Vānes, Sabiles, Matkules, Auces, Alsungas, Stendes. Mūsu pašdarbnieki uzstājas dažādos kopīgos atpūtas pasākumos. Piedalās sporta pasākumos, ko ik gadu organizē Talsu pensionāri. Mēs, pensionāri no „Rumbiņas”, varam priecāties par visu labo un skaisto, kas mums bijis, un ar cerībām skatīties nākotnē.”

Kuldīgas pensionāru apvienība Rumbiņa

- 2000. gadā – 32 biedri, 2020. gadā – 172.
- Kopš 2000. gada darbojas: Velta Mazzariņa, Aina Spītāne, Dzidra Šēniņa, Zigrīda Freiberga.
- Kopš 2001. gada: Vilis Abersons, Velta Kīgele, Smaida Pētersone, Ilga Štāle, Ojārs Leikarts, Jānis Papsujevičs, Rasma Zeberliņa, Irma Krūmiņa, Dzidra Lāce, Inta Lase, Ruta Kairiņa, Mirdza Veikšane, Arvīds Tirums.

Valdes priekšsēži:

- Ilga Kažoka: 2000. g. 30. okt. – 2002. g. dec., Anna Alute: 2003. g. 21. febr. – 2006. g. 31. dec., Andris Ozolnieks: 2007. g. 8. janv. – 2011. g. 10. aug., Austra Belševica: 2011. g. 19. aug. – 2016. g. 14. apr., Zigrīda Šīle: 2016. g. 14. apr. – 2020. g. 12. marts, Jeļena Lāma: no 2020. g. 12. marta.

Atkal saliedējas

Ruta Kairiņa, kas Rumbiņas biedre ir jau kopš 2001. gada, ļoti slavē tagadējo vadītāju J.Lāmu, ko draugi mīļi dēvē par Lienīti.

„Lienīte ir ļoti atsaucīga, ar viņu var aprunāties. Pa šo īso laiciņu viņa ir daudz izdarījusi, lai atkal saliedētu visus biedrus. Daudzus pasākumus vīruss nepieļauj, bet mums bija gan Dzejas dienas, gan sporta pasākums, kurā pirms sportošanas uzstājās visi kolektīvi. Bijām Viļa Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas pagalmā, nāca arī līdzjutēji. Sporta pasākumus Plūdoņa skolā arī iepriekš taisīja. Tāds prieks, ka šogad atkal varējām izkustēties! Mēs, tāds pulciņš veco biedru, stafetē trešo vietu dabūjām. Arī bumbu metām. Bija jautri. Dzintra Freimane visādas lietas bija izdomājusi. Nākamgad gribam vēl plašāk, pieaicināt

invalīdus no pilsētas. Kādreiz mēs arī kopā sportojām. Ziedu izstādē, kas bija Rumbiņā, mana kompozīcija saņēma skatītāju balvu. Gan izstādē bija ļoti skaista, gan apbalvošana. Austras Belševicas laikā mēs puķu izstādes pie domes taisījām.

Bija paredzēta pašu vārītu ziemas krājumu degustācija, kur katrs atnes to, ko sameistarojis. Es pirmo reizi savāriju ievārijumus, kādus iepriekš nebiju gatavojusi. Jālīdz Dievs un jācer, ka vismaz Vecgada balli varēsīm nosvinēt,” tā R.Kairiņa.

Ar labu vārdu viņa piemin arī iepriekšējos vadītājus, atminas svētkus, balles, krāšņos karnevālus, ekskursijas, izbraukumus ciemos un nodarbības.

Pulciņu un interešu kopu vadītāji 27. jūlijā apspriež, kā turpināt darbu Covid-19 apstākļos.

Šogad pašdarbības kolektīvos, vingrošanas un citās interešu grupās piedalās 100 biedru.

Rumbiņā darbojas:

- ♦ jaunrades deju kolektīvs Nianses, vad. Helēna Bērteņa (18 dalībnieku);
- ♦ Eiropas deju kolektīvs Madaras, vad. Silvija Gornija (19);
- ♦ līnijdeju kolektīvs Dārdedzes, vad. Guna Stankeviča (9);
- ♦ līnijdeju kolektīvs Mambo, vad. Guna Stankeviča (12);
- ♦ sadziedāšanas kopa, vad. Alīda Štromane (14);
- ♦ dramatiskais kolektīvs, vad. Skaidrīte Šēniņa (7);
- ♦ vokālais ansamblis, vad. Ingrida Jankovska (11);
- ♦ piecas vingrošanas grupas, vad. Dzintra Freimane, Dzintra Vaivade, Ligita Žepere, Rasma Zeberliņa (57);
- ♦ interešu grupa Ejam ārā!, vad. Dz.Freimane (15).

SARUNA AR JUBILĀRIEM

Ja atrod īsto cilvēku

„Ar kuru katru jau tā nevar precēties – jāatrod īstais cilvēks, citādi garš dzīves gājums kopā nesanāks,” atzīst kuldīdznieki Austra un Ivars Freibergi. Vakar, 29. oktobrī, viņiem apritēja 60. laulību jubileja – dimanta kāzas. Kā Sārnavas puisis sastapās ar gandrīz astoņus gadus jaunāko meiteni no Vendzavu ciema?

KĀRTĪGS DŽEKŠ ISZSKATĪJĀS

Austras stāsts: „Es Ivaru pirmoreiz ieraudzīju 1958. gadā, kad vēl nebiju pilngadīga. Augu piecu bērnu ģimenē, biju vecākā. Tēvam un mātei obligātās normas kolhozā jāatstrādā. Tā no mazotnes pieradu pie darba. Bet ciemā puīši pārsvarā tādi dīkdieņi. Todien bijām novākuši bietes no lauka. Piebrauca viens džeks ar riteni un stādījās priekšā kā kolhoza jaunais agronoms. Palīdzēja arī sameset bietes smagajā mašīnā. Nodomāju, ka ir kārtīgs cilvēks. Es jau tāda kautrīga biju – ne tā kā citas, kas puīšus par varītēm vilināja. Ivars laikam bija cieši mani noskatījies.”

NE KAMPAŅĀM, BET SIRDĪJ

Ivara stāsts: „Kopartijā tolaik bija visādas kampaņas, arī sirdslīdētās. Atbalstīja precības speciālistu vidū: iedeva dzīvokli pilsētā, ja, piemēram, inženieris apprec skolotāju. Laukos vēl trakāk – agronomam bija jāprec zootehnikē. Mēs pat smējāmies: ja agronoms saiesies ar skolotāju, dzims jaunie partijas sekretāri; ja ar lauksaimniecības speciālisti – tad kolhoza priekš-

nieki. Man centās piespēlēt abus variantus, visādus labumus solīja. Bet sirdslīdētās man tik daudz saprāta bija, ka tā nevar. Man patika Austra. Biju no armijas atnācis un diezgan nobriedis, gribēju precēties, redzēju, cik viņa strādīga. To atzinīgi novērtēja arī mana mamma, kas, kā jau dēlu mātes, uz citām sievietēm skatījās ar aizdomām.”

LIKTEŅĪGĀ TIKŠANĀS

Laulātais draugs atceras kādu interesantu sakritību: „Vēlāk izrādījās, ka bijām jau tikušies. Mūsu tēvi draudzējās. Reiz aizbraucām uz Vendzavām, es vēl puika biju. Kamēr senči runājās, iegāju otrā istabā. Tur maza meitenīte gulēja gultiņā – kādi divi gadiņi viņai bija. Ieraudzīja mani un tā sāka raudāt! Izrādījās, ka tā bija Austra. Liktenīgi! Mazbērniem stāstu, ka es jau pirms vairāk nekā 60 gadiem meklēju viņiem krietnu vecmāmiņu, kas raušus uzcep un samīļo.”

KUPLĀS KĀZAS

Freibergu pārim kāzas rīkotas kuplas – kā jau laukos. Atbraukuši radi un draugi. Sarakstīties

60. kāzu jubilejā Austra un Ivars Freibergi atzīst, ka jaunībā abiem piekrišana bijusi liela, bet liktenis laimīgi lēmis satikt vienam otru, lai tik ilgi kopā sadzīvotu bez liekiem strīdiem. Pirms sumināšanas domē – kopā ar bērniem Aivaru, Lailu un ģirtu.

devušies uz 20 km attālo Jūrkalnes ciema padomi. Ne Austra, ne Ivars neuzskata, ka īpašs datums nes laimi. Pirmkārt, dzimtsarakstu birojs katru dienu laulības ne-reģistrēja kā tagad. Otrkārt, jāreķinās ar lauku darbiem – oktobra beigās raža jau novākta, bet liels aukstums vēl nebija iestājies.

DUBĻUS VAIRS NEBRIDA

Gadus sešus pēc kāzām Freibergi pārcēlušies uz Kuldīgu, kur, kā viņi saka, izcīnījuši dzīvokli un darbu pilsētā. Agronoms Ivars darbu lauksaimniecībā turpinājis, bet jau pārvaldē. Austras

darba mūžs galvenokārt saistīts ar grāmatvedību, neskaitot bērnu audzināšanai veltītos gadus.

„Ivars vienmēr bijis sabiedrīks,” stāsta kundze. „Tautas teātrī darbojās, bieži no mājām prom bija. Es ar bērniem viena mājās. Nebija viegli, bet tik un tā atbalstīju, jo viņam tas svarīgi.” Ivars par pārcelšanos uz pilsētu saka: „Bija teiciens: „Kas par kolhoznieku piedzimis, tas tāds paliks.” Nu, nē – es vairs tos dubļus negribēju! Savai ģimenei vēlējos sagādāt labāku dzīvi.” Te atkal Austra nosmej: „Viņš jau ne tikai lauksaimnieks, bet arī filo-

zofs un rakstnieks!” I. Freibergs savulaik strādājis arī laikrakstā *Padomju Dzimtene* (tagad *Kurzemnieks*), bijis aktīvs Atmodas darbinieks, uzrakstījis grāmatu *Neticams stāsts par Vārtājas brīnummeiteni jeb Neapmācīta zaldāta piedzīvojumi*.

LAUKI TURPINĀS

Bērniem labāka dzīve ir izdevusies, atzīst Freibergu atvases. Austra un Ivars izaudzinājuši trīs bērnus – meita Laila ir angļu valodas skolotāja Ventpilī, dēli pa Rīgu: Ģirts darbojies banku nozarē, Aivars strādā apdrošināšanā. Pa visiem sagādājuši deviņus mazbērnus. Tik kuļam pulkam Virkas ielas dzīvoklī vietas par maz, bet Freibergiem ir pašu celta māja Rumbenieku dārziņos Rumbas pagastā, tostarp Ivara uzceltā pirts jeb *pudeļu māja*. „Nekur no tās lauksaimniecības neesam aizgājuši. Pusi gada dzīvojam tur, otru pusi pilsētā. Tur, Veldzē, mums ir viss – sirdij un praktiskai dzīvošanai.”

KO GAN DOD STRĪDI?

Vai tiešām 60 gados ne reizi nav bijis strīdu? Laulātie atzīst, ka domstarpības bijušas gan. Neviens nav ideāls. Ivars: „Ir jāpaiet sānis un jāapdomājas – ko tur strīdēties.” Austra piebilst: „Mums ļoti svarīgi ir bērni. Vienmēr par viņiem domājam, lai gaisotne būtu mierīga. Tie strīdi neko labu nedod.”

Daina Tafelberga
Dinas Porīņas foto

STĀRĶA VĒSTIS

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 21. līdz 28. oktobrim piedzimušas piecas meitenes un četri puikas.

Vienai meitenītei vecāki vārdu vēl domā, pārējiem bērniem doti šādi vārdi: Annija, Vilma, Alise, Ieva, Valters, Ričards, Edvards un Mārcis.

Elisa Rudzīte

DĀRZA DARBI

No 30. oktobra līdz 10. novembrim

Ārija
Rudlapa,
agronome

30. oktobris. Sākumā lapu diena, bet pēcpusdienā jau ziedu. Laistīšanai labāk veltīt rīta cēlienu, bet ražas vākšanai un pārstrādei – pēcpusdienu un vakaru.

31. oktobris un 1. novembris ir augļu dienas. Novāc dzērvenes, vīnogas. Skābē kāpostus, konservē dārzeņus, gatavo ievārijumu, spiež sulas un kaltē augļus. Aizvējā pie-rok nopirkto, bet neiestādītos augļu kokus un ogulājus.

No 2. līdz 4. novembrim ir sakņu dienas. Apstrādā un mēslo augsni. Stāda ziemas ķiplokus un sīpolus; ja vajag, arī lapu kokus mežos un parkos. Novāc vēlos sakņaugus –

melno rutkus, mārrutkus, topinambūrus, melnsaknes un pastinākus, ja tie vēl atrodas uz lauka.

5. un 6. novembris ir ziedu dienas. Stāda tulpes un citas pavasara sīpolpuķes. Apgriež ziemcietes. Sakārto un drošā vietā noliek ievāktās puķu sēklas.

7. un 8. novembris ir lapu dienas. Laista telpaugus. Novāc puravus. Podos stāda sīkas pētersīļu un sele-rīju saknes zupai vēlajā rudenī.

9. un 10. novembris ir augļu dienas. Apliek aizsargus ap jauno augļu koku stumbriem. Sakārto dārzu ziedai. Izvāc nolauztos zarus un mumificētos, bojātos augļus; ja iespējams, arī lapas. Koku stumbrus apstrādā ar kalķojamo materiālu. Pārbauda, vai kārtībā sētas ap augļu koku stādījumiem. Šiem darbiem laba ir jebkura diena.

MANAS ATZIŅAS

„Es nekad negarlaikojos”

Sangrita
Upeniece,
V. Plūdoņa
Kuldīgas vi-
dusskolas di-
rektores
vietniece
audzināša-
nas darbā
un mūzikas
skolotāja

■ **Man dzīvē vissvarīgākais** ir redzēt laimīgus tuvākos cilvēkus.

■ **Vērtīgākā atziņa, ko esmu guvusi:** nekad nesaki *nekad*, jo viss ir iespējams. Ir svarīgi saprast, ko pats vēlies, ko esi gatavs darīt, lai plānoto sasniegtu.

■ **Es dzīvē nekad negarlaikojos.**

■ **Mans vislielākais sasniegums** ir tas, ka izdevies izaudzināt divus lieliskus dēlus.

■ **Man darbā vissvarīgākais** ir neieslīgt rutīnā, meklēt jaunas virsotnes. Ja ir ieinteresēti skolē-

ni un kolēģi, kuri labprāt pieņem izaicinājumus un realizē dažādas idejas, tad darbs kļūst par aizraušanos un pavadīto laiku pat nepamanu.

■ **Godaprāts** ir viena no jaukātajām latviešu īpašībām. Bet šodienas sabiedrībā šis vārds lēnām pārtop par svešvārdu...

■ **Viedums** ir īstena vērtība – sirds un prāta vienotība.

■ **Vērtīgākā grāmata.** Man nav kādas īpašas grāmatas, ko varētu izcelt. Ikviens nes līdzī kādu atziņu, pārdomas par vērtību sistēmu un izjūtām.

■ **Visvairāk mani apbēdina** tas, ka vienmēr pietrūkst laika.

■ **Mani iepriecina** pozitīvi un dzīvespriecīgi cilvēki, laba mūzika, draugi, ģimenes klātesamība, dažādas mazas, ikdienišķas lietas.

■ **Latvija man ir zeme,** par kuru varu teikt, ka esmu tajā ieaugusi ar visām saknēm. Esmu Latvijas patriote.

■ **Kuldīga** ir mana pilsēta:

manas mājas, mana ģimene un mana dzīve.

■ **No saviem vecākiem** es iemācījos cienīt apkārtējos, būt drosmīga, nebaidīties sapņot, apzināties, ka lielākā vērtība ir ģimene.

■ **Īsti vīrišķīgs vīrietis** ir uzticams, mērķtiecīgs, godīgs, ģimenisks. Realizē solījumus, ir atbildīgs par savu rīcību un spēj uz saviem pleciem iznest dzīves grūtības.

■ **Īsti sievišķīga sievietē** ir iedvesmojoša, apveltīta ar labu intuīciju, drosmīga, spēj pārvarēt grūtības, nečīkst par sīkumiem, prot palūgt palīdzību, ļauj vīrietim sevi palutināt. Veidojot savu tēlu, pievērš uzmanību detaļām. Nekad sevi neatklāj līdz galam.

■ **Tuvākās nākotnes vislielākā vēlēšanās** ir izprast pasaulē notiekošo un atgūt līdzsvaru, ko šobrīd situācija izjaukusi. Tas ļaus biežāk sastapt pozitīvus, smaidīgus cilvēkus. Man tas ir ļoti svarīgi.

NEDEĻAS VIESIS

Lielākais gandarījums – labie rezultāti

Teju desmit gadus sporta dzīvi Alsungas novadā plāno un vada MĀRIS BIKSE. Savulaik viņš nopietni apguvis basketbolu. Taču dzimtā Māris nav vienīgais sportists: vectēvs Fricis Bikse bijis cīkstonis un Latvijas čempions boksa smagajā svarā, tēvs Sēlijs Bikse spēlēja futbolu Kuldīgas komandā *Vulkāns*, bet tēvamāsa Marita Bikse – basketbolu komandā *TTT*, ar kuru bijusi seškārtēja PSRS čempione, Starptautiskās klases sporta meistare.

Ko sporta organizators dara šobrīd, kad ir dažādi ierobežojumi?

Kad bija pirmais kovida vilnis, sakārtoju inventāru, sporta zāli, stadionā notika nelieli uzlabojumi. Sarakstīju protokolus aizvadītajām spēlēm. Taču arī tajā laikā sporta zālē un svaru zālē notika individuālie treniņi. Pats visu kontrolēju. Īstenībā traks laiks! Pavasarī *džeki* piedalījās Kuldīgas novada čempionātā basketbolā, bet, iestājoties pirmajam vilnim, spēles pārtrauca. Tad atkal drīkstēja. Tagad atkal – stop! Tā vien izskatās, ka šogad turnīrs nebeigsies. Labi, ka vasarā sanāca izspēlēt futbola turnīru.

Kas iedzīvotājiem tomēr tiek piedāvāts?

Vairāki sākuši braukt ar riteniem. Bokseri stadionā trenējas individuāli – treneris Sergejs Ahmaduļins iedevs katram savu programmu. Vasarā stadionā cilvēki spēlēja futbolu, basketbolu, volejbolu. Izņemto arī āra treniņus.

Kur var braukt ar riteniem?

Braukāju kopā ar Lipšņu Juri pa mežu – viņš mani ritenbraukšanā ievilkā. Pirms gadiem pieciem apbraucām Zvirgzdu ezeru. Forša trase sanāca: starts un finišs pie vidusskolas, bet aplis ved apkārt ezeram pa mežu, pļavām, ceļiem – kopā 42 kilometri. Biju izdomājis, kā to marķēšu, lai septembrī Mīķeldienā var braukt. Iecere neīstenojās, jo atkal sākās ierobežojumi.

Kurš Alsungā ir populārākais sporta sports?

Tas ir viņveidīgi. Man žēl, ka šogad viss beidzies ugunsdzēsības sportā. Sākoties Covid-19, Ugunsdzēsības un glābšanas dienests pārtrauca darba attiecības ar Vikentiju Rozgaļu. Tur trenējās ap 20 jauniešiem. Pērn populārākais bija tieši ugunsdzēsības sports, kurā arī ir vislielākie panākumi: jaunieši kļuva par pasaules čempioniem disciplīnā *Izvēšanās no motorsūkņa*.

Panākumi bija jaunajiem bokseriem. Sievietes Kuldīgas novada čempionātā spēlēja volejbolu, vīri – futbolu, basketbolu. Esam braukuši arī uz Pāvilstu. Vairākus gadus startējuši Latvijas kausa izcīņā telpu futbolā. Ziemā uzvarējām Dobeles komandu, kas spēlēja pirmajā līgā! Guvām neaizmirstamas emocijas. Pērn sporta zāle bija ļoti noslogota. Pagājušais gads bija notikumiem bagāts, šogad – liels tukšums.

Vai arī pats iesaisties turnīros?

Esmu bijis vārtsargs futbolā. Telpu futbols ir improvizācija, un tur ir ātrums. Lai treniņos labāk veiktos, lai uzzīmētu spēles takti-

Mārim nopietna aizraušanās ir basketbols. Savulaik Brocēnu vidusskolu viņš beidzis kā Valda Valtera basketbola skolas filiāli.

Māra vectēvs Fricis Bikse – Latvijas boksa čempions smagajā svarā 20.-30. gados.

„Ir arī jānoskrienas, bet, kad redzu darba augļus, ir liels gandarījums,” saka Alsungas novada sporta organizators Māris Bikse.

Cik gadu esi sporta organizators?

Gandrīz desmit būs. No Kuldīgas uz Alsungu pārcēlos 1999. gadā, iesaistījies sporta dzīvē. Pirms manis šajā amatā darbojās Ingus Pētersons, Dace Siliņa, vienu brīdi arī mana sieva Ance Bikse. Viņa divus darbus nevarēja apvienot, tad šo vietu piedāvāja man.

Vai šī ir vienīgā darbvietā?

Nē, te man nav pilna slodze. Desmito gadu Alsungā esmu arī ugunsdzēsējs.

Kuru skolu Kuldīgā beidzi?

Viļa Plūdoņa – mācījos līdz 9. klasei. Tad Brocēnu vidusskola sāka darboties kā Valda Valtera basketbola skolas filiāle. Treniņi katru dienu, startējām sacensībās. Pirms tam lielas meistarības nebija – vien tik, cik pa vakariem spēlējām stadionā, vēl skolā un nedaudz pie trenera Gunta Jankovska.

Vai bijī vienīgais no Kuldīgas?

Nē, bijām daudzi: Māris Citkovskis, Jurgis Rinmanis, Svens Priede, Māris Osis, Ivo Akermanis, Mārcis Rēders un citi. Trenējāmies pie Ralfa Pleinica, kurš tagad ir basketbola kluba *Ventspils* ģenerālmenedžeris. Profesionālā līmenī uzspēlēja Māris Citkovskis. Es iestājos Liepājas universitātē un spēlēju augstskolas komandā otrajā līgā. Studijas gan nepabeidzu.

Kāpēc izvēlējies skolu ar basketbola virzienu?

Šķiet, ka ieteica Guntis Jankovskis. Izvēli neesmu nožēlojis – trīs gadi basketbolā bija liels piedzīvojums. Pieredze vēl šodien noder. Atceros: puišļa gados gaidījām svētdienas, jo tad rādī-

ku, aicināju sporta skolas treneri Māri Tilgali ar pušiem pastrādāt. Māris atbrauca, paskatījās un sacīja: „Čaļi, es jums knapi varu tikt līdz!” Sāka pie mums spēlēt. Pērn Kuldīgas novada čempionātā uzvarējām. Mūs uzaicināja turnīrā Aizputē, kur tāpat bijām pirmie. Priekulē, kur vienas dienas sacensībās piedalījās arī komandas no Lietuvas un Igaunijas, finālā *pen-delēs* zaudējām.

Nereti sporta organizatori saskaras ar to, ka iedzīvotāji iesaistās kūtri. Kā ir Alsungā?

Dažreiz nākas mānīties (smejas), ka jābrauc un ka pēc tam būs tas vai kas cits. Taču kodols vienmēr piedalās gan vasaras, gan ziemas turnīros. Brauc pat tie, kas tagad dzīvo vai mācās Rīgā un citviet. Pēc pasākuma visi apmierināti – izcīnīti seši septiņi kausi. Protams, ir reizes, kad apsola un sacensību dienā neierodas. Vai arī pāris dienu pirms tam dalību atsaka, jo uzradušās citas darīšanas. Reizēm pašam nācies aizstāt tukšo vietu.

Tomēr kopumā prieks, ka sporta zāle ir noslogota. Trīs dienas nedēļā sanāk futbolisti, divreiz tiekas basketbolisti, reizi nedēļā – volejbolisti. Ja ir laiks, piedalos visos treniņos. Varbūt tieši tādēļ man ir svarīgi, lai cilvēkiem būtu, ar ko nodarboties. Citreiz vakarā ap des-

mitiem ienāk sargs un atgādina, ka jābeidz. Esam aizrāvušies!

Alsungā mājvietu radis Kuldīgas novasa klubs.

Tā bija mana iniciatīva. Novusā esmu iekšā no tā brīža, kad tēvs ņēma līdzīgu uz sacensībām un kad es knapi galdam pāri varēju redzēt. Kopā ar tēvu un brāli Ģirtu novusu spēlējām Kuldīgas *Lauktehnikā*. Antona Grundmaņa laikā tam bija ierīkota laba bāze. Mainoties vadībai, ceļojumu sāka arī novuss: vispirms pārcēla uz Pilsētas laukumu, tad uz patērētāju biedrības ēku, kur veikals *Sarma*, tad mājvieta bija ATU, bet pēdējā mītnes vieta – *Rumbiņas* zāle.

Kopā ar brāli novusu spēlējām virslīgā, kur gūtas arī medaļas. Aprunājos ar vadību Alsungā. Tā ar Kuldīgas novasa klubu noslēdza līgumu. Atklāšanas sacensībās vasarā atbrauca 50 novusistu no visas Kurzemes. Klāt nākuši arī vietējie – divas ģimenes. Tās sacenšas savā starpā. Dažbrīd iekarst, zvana man, kā konkrētā situācijā jārikojas.

Darbs neļauj ieslīgt rutīnā.

Normālos apstākļos tā ir. Tagad, kad aizliegumi, situācija ir bēdīga. Cilvēki zvana, bet nevaru neko piedāvāt, var vienīgi darboties individuāli.

ja NBA spēli. Kopā skatījāmies. Pēc tam visu nedēļu dzīvojam pa stadionu, taisījām grozu ar atspērēm.

Vai arī tavi bērni sporto?

Dēls Ralfs (14) divus gadus trenējās boksa, bet tas viņu īsti neaizrāva. Domāju: varbūt būs iedzimts talants no opīša Fricā Bikses, kurš bija Latvijas čempions boksa. Neuzspiedu – ļāvu pašam izvēlēties, un viņš aizgāja uz ugunsdzēsējiem. Meita Katrīna (16) trenējas vieglatlētikā un vidusskolā mācās Ventspilī.

Dzimtā jums spēcīgi sportiskie ģēni.

Tēvs savulaik Kuldīgas komandā *Vulkāns* bija vārtsargs. Tēvs arī hokeju spēlēja. Dēlam esmu stāstījis, kā gājām uz veco stadionu pie ugunsdzēsējiem skatīties spēles. Arī to, kā braucām uz mačiem uz Jelgavu: sasēdāmies *gazikā*, kurā salikti krēslī un kam apvilktā būda. Savukārt tēvamāsa Marita Bikse komandā *TTT* spēlēja basketbolu.

Vai no tavas paaudzes radiem kāds sporto?

Brālēns Jānis Langmanis. Viņš gluži kā opis ir spēkavīrs – mantojās spēcīgo miesas uzbūvi. Puišļu gados ar *mopiņiem* dzīvojamies pa Jāņkalnu, arī stieņus pacilājam. Vēl šobaltdien prātā: es Jānim apsēžos uz muguras, un viņš tik pumpējas. Mēs ar brāli mēģinājām, bet nesanāca – rokas ļodzījās. Brālis spēlēja novusu, mazliet basketbolu. Man patīk vēl hokeju uzspēlēt. Savulaik Kuldīgā pie Plūdoņa skolas spēlēju lielo tenisu. Katru gadu došos laivu braucienā.

**Inta Jansone
Māra Bikses un Kuldīgas
novada muzeja arhīva foto**

Savs sudrabiņš no katras zvīņas

Tā, kā bija pirms gadiem divdesmit pieciem, tagad vairs nav. Un tomēr pāvilostnieks, zvejnieka dēls Jānis Pētermanis turpina piekrastes zvejnieka arodu, un nu jau kopā ar viņu jūrā iet arī dēls, kuram šī nodarbe patīkot. "Savs sudrabiņš no katras zvīņas," viņš saka. Par to, vai jaunajai paaudzei zivju dotais sudrabs makā būs pietiekams, tēvam gan ir šaubas.

Zivis, kas apmēram divus mēnešus līdz Jāņiem nodrošina peļņu piekrastes zvejniekam, ir apaļie jūras grunduļi – tie paši, kas faktiski ir invazīva suga un par kuriem vēl tikai pirms dažiem gadiem bija bažas, ka tie iznīcinās vietējās zivju sugas. Tā kā grunduļi izrādījušies laba prece, zvejnieks par tiem drīzāk priecājas, nekā skumst. "Domāju, beigās viņi nemaz tik slikti nebūs, grunduļu daudzums nu jau ir arī noregulējies. Daba tukšumu nemīl," stāsta J. Pētermanis, "kaut kas nāk vietā, kaut kas iet mazumā. Ir parādījušies tirgus, Liepājā grunduļus pērk, sasaldē. Citu zivju faktiski nav. Bez tiem grunduļiem pārējais paliek tādā hobija līmenī, izprieças zveja."

J. Pētermana zvejnieku saim-

Jānis Pētermanis atklāj, ka piekrastes zvejnieku paliek aizvien mazāk un viņu aizsardzība un atbalsts ir nepietiekami.

niecība "Kaijas" darbojas kopš 90. gadu vidus. Iešanai jūrā ir divi kuģīši: viens 11 metru garš, otrs – 8,5 metrus. Ģimenei un dažiem algotajiem darbiniekiem iztikšanu dod tas, ka nozvejotās zivis paši kūpina un pārdod. 12 gadus arī Liepājā, Pētertergū, bija stends "Pāvilostas zivis", bet šogad maijā uzņēmums Liepājas tirgu

atstāja – ar katru gadu zivju paliek arvien mazāk, cenas ceļas, bet pārdošanas līkne iet uz leju.

"Pašlaik ķeram buti, bet ļoti minimāli," viņš saka, "ja plekstes vienā lomā ir 100-150 kilogramu, tas ir maz. Reizēm ir tikai 50-70 kilogrami, tas ir švaks loms. Lasim no 5. oktobra ir liegums. Mēnci vispār liegums, no tās jāmūk, ja

viņu jūrā sastop," stāsta zvejnieks.

"Kas mums ir? Trīs zivis Baltijas jūrā – bute, menca, reņģe. Bet cilvēki grib nopirkt arī lasi. Reņģes pēdējos gados piekrastē ir ļoti maz salīdzinājumā ar to, kā bija pirms desmit gadiem. Kāpēc reņģe nepienāk pie krasta, neviens nevar izskaidrot. Viss mainās. Ziemā ķeram Baltijas jūras

lasi, tas sāksies janvārī un ilgs līdz aprīlim. Taimiņš nāk tad, kad tu viņu nevari noķert – daba visu sakārtojusi. Zandartus var uz vienas rokas pirkstiem saskaitīt. Zuši parādījušies mazliet vairāk nekā pirms dažiem gadiem, tos ķeram ar āķiem un murdiem vasarā gabalos, vismaz dabūjam tos redzēt. Bet stipri reti." Turklāt zvejniekiem dažkārt vēl jānoskatās, kā viņu acu priekšā lomu apēd roņi. No lašiem paliek vien galvas, asakas un astes, no mencām tikai galvas, citreiz vispār nekas. "Uzklājam viņiem galdu – saliekam tīklus, tajos salien zivis, tad atnāk roņi un apēd. Mēs – pilnīgi pa tukšo. Ronis vienkārši dzīvo pie tīkliem," stāsta J. Pētermanis. Roņus jūrā viņi redzot gandrīz katru dienu.

Laika apstākļi arī dara savu, ir reizes, kad mēnesi vai divus zvejnieki netiek jūrā. "Tagad bija it kā skaists laiks, bet austrumu vējš – bada vējš, kad zivis pazūd un nevaram nozvejot neko. Iedomājieties, ja viens zviedru kuģis, vienā reizē nobraucot gar Latvijas ūdeņiem, reisā paņem uz borta 600 tonnas zivju! Mēs, visa piekraste kopā, nevaram tik daudz nozvejot! Citur Eiropā piekrastes zvejniekus "uz rokām nēsā", bet ne Latvijā, kur "mēs jau tā kā tādi indiāņi te esam palikuši", skumji nosaka J. Pētermanis.

Stopsignāls negausīgam patēriņam

ANO dati liecina, ka ap 90% pasaules savvaļas zivju krājumu tiek pārzejoti vai ir sasnieguši maksimāli pieļaujamo ilgtspējīgas zvejas apjomu. Lai mēs arī nākotnē varētu ēst zivis, ļoti svarīgi ir jūrās, ezeros un ūdenstilpēs saglabāt to bioloģisko daudzveidību.

Izzvejojot kādu zivju sugu, mēs nezaudējam tikai to – tā tiek izjaukts viss ekosistēmas līdzsvars, kā arī negatīvi ietekmētas daudzas citas sugas. Arī zivju audzēšana rada vides problēmas, no kurām viena ir citu ūdens dzīvnieku ieguve, lai nodrošinātu barību audzētājam zivīm, skaidro Pasauls Dabas fonds (PDF), kas izstrādājis "Zivju gidu", lai palīdzētu saprast, kuras zivis ēst, bet no kurām labāk atteikties. Tajā sniegta informācija par lielāko daļu Latvijā nopērkamo populāro zivju sugām. Tās apzīmētas atšķirīgās krāsās pēc luksofora principa, proti, zaļā vēsta – "Ēdiet uz veselību!", dzeltenā – "Uzmanīgi! Painteresējieties

Regulārs zivju patēriņš mums ir svarīgs, lai uzturētu sevi pie labas veselības, tomēr aizvien vairāk ir jāizdomājas, kā uz šķīvja nonākušas zivis, kā tās nozvejas un cik tālu līdz mums vestas.

"Nornieki" restorāna "Ar putniem" šefpavārs Žanis Raivo Behmanis.

Jautāts, kādas zivis Latvijas restorānu klienti visvairāk iecienījuši, viņš norāda, kas tas ir ļoti individuāli. Daļa klientu izvēlas sev zināmas zivis – lasi un foreli, arī mencu, kuru "šobrīd nevajadzētu aizmigt" (viens no sarkanā saraksta zivīm), no saldūdens zivīm pieprasīts ir Burtņieku ezera zandarts. Ž. R. Behmanis atzīst, ka agrāk arī pats nav īpaši pievērsis uzmanību zivju izcelsmei, kur un kā tās nozvejas. Viņš vienmēr uzticējies saviem piegādātājiem, "savām tā brīža vēlmēm un aktualitātēm".

"Jā, esam dzirdējuši par šādu iniciatīvu," teic SIA "Tiamo grupa" pārstāvis Toms Zukulis. Viens no lielākajiem ēdināšanas un viesmīlības uzņēmumiem Latvijā nākotnē būtu ar mieru pilnībā sekot šai iniciatīvai, un viņš piebilst, ka procesu atvieglotu tas, ja PDF aicinājumu stingrāk ievērotu piegādātāji un zivju tirgotāji. "Tad arī vairāk tiktu izslēgta iespēja iepirkt apdraudēto sugu zivis un jūras veltes," spriež T. Zukulis.

un padomāriet!", bet sarkanā aicina – "Nepērciet!".

"Ievērojot šī "Zivju gida" ieteikumus, jūs piedalīsiet zivju resursu saglabāšanā un veicināsiet likumīgu un resursus saudzējošu zvejniecību, kā arī varēsiet priecāties par zivju daudzveidību kā jūrās, tā arī uz sava galda. Ļoti ceram, ka pēc dažiem gadiem arvien vairāk zivju sugu varēsīm apzīmēt ar zaļu krāsu," pauž starptautiskā dabas aizsardzības organizācija.

PDF iniciatīvai "Lai jūra čum un mudž!" pievienojušies vairāki Lat-

vijas restorāni un to šefpavāri, arī mazumtirgotājs "Rimi", kurš pirms vairākiem mēnešiem paziņoja, ka visās Baltijas valstīs pārtrauc iepirkt zivis no "Zivju gida" sarkanā saraksta. Piemēram, ar 1. jūniju "Rimi" pārtrauca to tropisko garneļu, pangasiju, mencu, zušu, varavīksnes foreļu un melno paltusu iegādi, kuri bija nozvejoti vai audzēti veidos, kas nenodrošina ilgtspējību un ir kaitīgi. "Rimi" ir pirmais mazumtirgotājs, kas spēris šādu soli.

Arī "Jauno pavāru kustība" ir iniciatīvas atbalstītājs. "Vairs jau

nav tie laiki, kad pavārs iet uz darbu, lai pagatavotu masu produkciju, ko pārstrādā caur vēderu. Vismaz manā gadījumā, lai es noturētu muti virs ūdens, man ir jāizdomā, kā sevi padarīt interesantāku, iespējams, sniedzot atgriezenisko saiti visai ēdināšanas kultūrai. Šajā gadījumā ēdināšanas kultūras sastāvdaļa ir arī zivis. Ja mēs nedomāsim par zivju resursu saglabāšanu, tad kurš cits par to domās?" spriež viens no "Jauno pavāru kustības" dibinātājiem, Kuldīgas novada strausu fermas

Maluzvejnieki tomēr nerimstas

“Maluzvejnieki neievēro nekādus noteikumus. Viņi uzskata, ka var darīt, ko vēlas,” saka Liepājas Reģionālās vides pārvaldes Kontroles daļas Resursu kontroles sektora galvenais inspektors Valērijs Štraubis. Cīņā ar maluzvejniekiem efektivitāti, viņaprāt, var panākt, palielinot pārbaudēm atvēlētos resursus un kontroli veicot regulāri un plānveidīgi.

Atklāto pārkāpumu skaits pa gadiem neesot vienmērīgs. Ir reizes, kad pati daba iejaucas zivju nārstošanas procesā. Paaugstinoties ūdens līmenim upēs, lašiem un taimiņiem vieglāk nokļūt līdz nārstošanas vietai, kur zivis ir lielākā drošībā. Kad ūdens līmenis ir augsts, maluzvejnieki negrib likt tīklus, jo ir liela iespējamība, ka laši aizies garām. Pie zemāka ūdens līmeņa pārkāpēji agrākos laikos pat stāvējuši upmalā ar dakšām.

Nārstošanas vietās lielāka drošība ir tāpēc, ka tās ir zināmas ne tikai valsts vides inspektoriem, bet arī sabiedriskajiem inspektoriem un Pašvaldības policijas pārstāvjiem, saka V. Štraubis. “Piemēram, Kuldīgā ir labi zināma nārstošanas vieta Ventā, kur seklāks, un tur uzraugi dežurē visu diennakti. Taču līdz šai vietai lašiem vēl jānonāk.” Tikai neliela lašu populācijas daļa –

Inspektoru uzietais nelikumīgais loms Durbes upē. Sods par nelikumīgi iegūtu vienu lasi vai taimiņu ir 143 eiro. Ja zivju ieguve notikusi aizliegtā laikā un vietā, zaudējumi jāatlīdzina pieckāršā apmērā, tāpat par vienu lasi vai taimiņu – 715 eiro.

mazāk nekā 10% no paaudzes – ir spējīga izdzīvot jūrā un spēj atgriezties dzimtajos ūdeņos nārstot. Dabisko ienaidnieku tiem ir ļoti daudz. Turklāt vairs neesot tā, kā vecajos laikos, kad laši

nākuši tūkstošiem un pat bijis atļauts tos zvejot. “Maluzvejnieki zina, ka nav iespējams nosargāt visus upju posmus, un viņi to izmanto savā labā,” viņš norāda.

Inspektors secinājis, ka malu-

Zivju ieguves liegumi

- 01.01.–31.12. lašu un taimiņu ieguves liegums iekšējos ūdeņos.
- 01.10.–15.11. lašu un taimiņu ieguves liegums Baltijas jūras piekrastē.
- 01.09.–30.11. aizliegts lomā paturēt strauta foreles.
- 01.10.–30.11. aizliegts lomā paturēt sīgas un repšus.

AVOTS: VVD

zejnieku skaits nepieaug. “Vieni ķer tikai sev, citiem mērķis ir iegūto lomu pārdot un iegādāties alkoholu. Ir cilvēki, kurus mēs jau zinām, pastāvīgi pieķeram, bet viņi samaksā sodu un turpina to darīt. Viņi piekopj šo nodarbošanos arī tad, ja nevar samaksāt. Taču ir cilvēki, kuriem maluzvejniecība ir nelegāla uzņēmējdarbība. Mūsu pusē šāds rūpals neatietas uz lašiem, bet ezeru zivīm, īpaši Kuldīgas pusē. Viņi zina, kam zivis piegādāt, un tās nonāk tirgū ar viltotiem dokumentiem. Cilvēkam ir kaut kādi papīri, ka viņam ir zivju audzētava. Arī šādu gadījumus pastiprināti kontrolējam,” viņš stāsta.

V. Štraubi kopumā iepriecina jaunā paaudze, kurai daudz vairāk rūp daba. Viņi internetā iegādājas makšķerēšanas karti, tā samaksājot valstij nodokli, ievēro noteikumus un bauda dabu. Bieži esot gadījumi, kad inspektors veic pārbaudi, makšķerēšanai viss ir kārtībā, bet viņš saka: “Es zivis neņemu. Noķeru, nofotografēju, parādu draugiem un laižu atpakaļ.”

No šī gada vasaras Valsts

vides dienestam talkā drīkst nākt Valsts robezsardze. Arī sadarbību ar sabiedriskajiem inspektoriem V. Štraubis vērtē kā ļoti labu. Šie cilvēki esot tik atsaucīgi, ka nesen pirms reida gadījies, ka automašīnā visiem pat nepietiek vietas. “Tehnika ir dažāda. Ir trīs, tā teikt, stacionāras laivas un divas lielas piepūšamās laivas, kuras varam iemest mašīnā un piebraukt tur, kur vajadzīgs. Ir pasūtīts kvadricikls. Bezpilota lidaparāts, kas šobrīd ir mūsu rīcībā, ir jau morāli novecojis, jo to var izmantot tikai dienas laikā. Cerams, ka drīz būs moderns drons ar termokameru, tas varēs lidot naktī un darbosies jebkuros laika apstākļos,” saka V. Štraubis.

Sodus pieķertajiem maluzvejniekiem viņš uzskata par ļoti bargiem: “Tie nozīmē ne tikai kaitējuma atlīdzināšanu zivju resursiem, bet arī reālu sodu par rīcību, dažreiz var nonākt pat līdz mantas konfiskācijai. Tagad likumdošana ir mainījies – ja mēneša laikā nesamaksā administratīvo sodu, klāt ir tiesu izpildītājs.”

EKSPERTI

Perspektīva nav laba

MĀRIS PLIKŠS, Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskā institūta “BIOR” vecākais pētnieks:

– No zivju resursu viedokļa jūrā nekas labāk nepaliek. Piekrastē lielākie nozvejas apjomi un zvejnieku ieņēmumi ir no reņģes un apaļā jūras grunduļa. Rīgas jūras līcī reņģes dod lielāko nozvejas apjomu un ir zvejnieku maize, bet atklātās jūras piekrastē palielinās apaļā jūras grunduļa nozveja. Protams, nozvejā ir svārstības. Pērn nozveja bija mazāka nekā iepriekšējā gadā, bet šogad, šķiet, būs palielinājusies.

Baltijas jūrā dzīvo ap 38 000 pelēko roņu, bet 2018. gadā bija 30 000. Viņi ir būtiski savairojušies. Pelēkais ronis posta lomus un zvejas rīkus pamatīgi. Ir ieviestas kompensācijas par roņu nodarījumiem – gan par sabojātajiem zvejas rīkiem, gan par apēstajiem lomiem. Protams, tas neatrisina visas problēmas. Līča piekrastē zvejniekam burtiski ir jāsež pie murda, lai atbaidītu roni.

Lielā mērā jūra ir izzvejota. Zivju resursus iespaido arī cilvēka uzvedība un rīcība uz sauszemes. Agrāk mūsu piekrastē aļģu daudzums nebija problēma, bet tagad arī pie mums attīstās lauksaimniecība, tā ir pamatīgi intensificējusies, barības vielas nonāk jūrā un veicina aļģu attīstību. Tās patērē skābekli. Nevaru apgalvot, ka šis process tieši ietekmē zivis, taču zvejnieki sūdzas, ka tikli apaug. Pabijuši vienu dienu jūrā, tie jau ir pilni ar jūras mēsliem. Resursus ietekmē arī klimata pārmaiņas. Parasti rudenos bija kārtīgas vētras, tās atmirušos mēslus izmeta krastā, notika ūdens pašattīršanās. Kādreiz Baltijas jūrā ūdens atjaunojās – kad to iepūta no Ziemeļjūras, ienāca ar skābekli bagātāks un sālāks ūdens. Tagad tādu spēcīgu vēja pūtienu ir maz, tie ir reti. Ūdens dzidriba Rīgas līcī ir krietni vājāka nekā pirms gadiem 20, 30. Upju notece jūrā ir diezgan liela, Baltijas jūras ūdens kļūst saldāks, kā ezerā. Pagājušā gadsimta 20.–30. gados Latvijas zvejnieki ar stipri primitīvākiem zvejas rīkiem piekrastē nozvejoja 12–13 tūkstošus tonnu zivju gadā, tagad – tik tikko 3000 tonnu. Toreiz zivju bija vairāk, piesārņojuma mazāk. Tādas sugas kā raudas, plīči, plauži, ķīši jūras piekrastē bija reti, tagad – kā ezeros. Ir arī konkurence no invazīvo sugu puses. Ar to visu zvejniekiem jāreķinās un jāmeklē līdzspastāvēšana apstākļos, kādi ir. Domāju, ka turpmākajos piecos gados nekas krasi neuzlabosies, bet turpināsies iesākušās tendences.

Jābūt kārtīgam saimniekam

MĀTISS ŽAGARS, iekšējo saldūdeņu pētnieks:

– Kas visvairāk ietekmē dabu? Tas ir cilvēks. Ja mēs dabu liekam mierā, tad ar to viss ir labi, bet brīdī, kad mūsu, cilvēku, kas arī ir daļa no dabas, rīcība un ietekme sāk dominēt pār citu sugu ietekmēm, rodas problēmas. Sākas piesārņošana, zivju pārzveja. Šur un tur pilsētezeros Latvijā redzam, ka gadiem iekšā gāzta kanalizācija vai naftas produkti, un tas ir rezultēties ar to, ka ezeri ir fiziski piesārņoti ar kaut kādiem mēsliem. Tāpat redzams, kas notiek, ja cilvēki nesamērīgi sāk zvejot zivis. Loģiski, ka zivju paliek mazāk. Tiek ietekmēta visa ūdens ekosistēma. Šobrīd daudz kas ir tieši atkarīgs no saimniekošanas.

Mums ir vien saujīņa ezeru, kuras neaiztiekam, teiksim, Teiču purva pašā vidū. Visus pārējos mēs esam ietekmējuši vairāk vai mazāk. Cilvēks ietekmē visu: es varu salaist ezerā iekšā savu mazmājiņu, varu noķert pārāk daudz līdaku – cilvēka ietekmei nav robežu! Ietekmes veidu ir ārkārtīgi daudz, un tie ir ļoti dažādi!

Sakarības ir lineāras: jo vairāk cilvēku, jo mazāk zivju. Cilvēku ietekme uz zivi un dabu lielākoties mēdz būt negatīva. Mans skats uz nākotni nav viennozīmīgi negatīvs, bet mēs nevaram šodien salīdzināt ar to, par ko bērni būs lasījām, piemēram, Jāņa Jaunsudrabiņa stāstā “Ar makšķeri”. Tas bija kaut kas cits.

Arī zivju mazuļu ielaišana nav nekāds universālais risinājums vienkārša iemesla dēļ – ezers ir kā caurs maiss, kurā mēs beram iekšā, bet pa otru galu atkal ņemam ārā.

Viss sākas ar saprašanu, kas mums ir un cik daudz tā mums ir: cik daudz ir zivju, kādā stāvoklī ir ekosistēma? Ja saimnieks savu ezeru saprot, pazīst, tad labi saimniekot ir iespējams. Tas ir tas pats, kas ar mežiem un lauksaimniecības zemēm, un jebkuru citu dabas resursu.

Latvijas vides aizsardzības fonds

Materiāls tapis ar Latvijas Vides aizsardzības fonda finansiālu atbalstu

PASĀKUMI

Kuldīgā

Kultūras centrā PĀRCELTS! 30.X paredzētais ekoloģiskās mūzikas grupas *Ducele* koncerts *Monika* pārcelts uz 20. marta 17.00. Nopirktās biļetes būs derīgas.

Mākslas namā

30.X 16.00 muzikāla tikšanās ar dziedātāju Agnesi Rakovsku.

Pagastos

ĒDOLĒ

Kultūras namā Oļģerta Visvalža Grūbes fotoizstāde *Ceļojumu pieturas*. 14.XI 17.00 koncerts *Latviju mīlot!*, tiks sveikts Gada ēdolnieks. Piedalīsies Liepājas teātra aktrise Sigita Pļaviņa un ģitārists Māris Kupčs.

Svecīšu vakars 31.X 13.00 Postmūzikas kapos, 13.40 Lieģu, 14.30 Kaušu, 15.20 Paružu, 16.00 Lūšu kapos.

GUDENIEKOS

Basu tautas namā ekspozīcija *Suitu godi*.

Svecīšu vakars 1.XI 14.00 Kunču kapos, 14.30 Ūdru, 15.00 Naglas, 15.30 Ruņģu, 16.00 Kumsteru kapos.

Līdz 9.XI iedzīvotāji aicināti izvirzīt labākos darba darītājus, kas devuši ieguldījumu pagasta attīstībā. Anketas: pagasta pārvaldē un Basu bibliotēkā.

Kultūras namā 18.XI 18.00 pasākums Latvijas proklamēšanas gada dienai.

KABILĒ

Līdz 9.XI var izvirzīt pretendentes apbalvojumam *Gada kabilnieks*, ko pasniegs 18.XI. Anketas: pagasta pārvaldē un bibliotēkā.

Svecīšu vakars 14.XI 15.00 Gatviņu kapos, 16.00 Kabiles kapos.

Bibliotēkā Brindas Ceriņas fotoizstāde *Pasaules gaisma*.

KURMĀLĒ

Priedaines bibliotēkā līdz 30.X *Kuldīgas paletes* gleznu izstāde *Runču laikā*.

Izstāžu zālē līdz 7.XI Kuldīgas mākslas studijas M22 dalībnieces Dinas Zvejnieces gleznas. No 11.XI *Kuldīgas paletes* dalībnieka Edmunda Puķes gleznas.

Svecīšu vakars 15.XI 11.00 Segļu kapsētā, 11.30 Kurmāles, 12.00 Siliņu, 13.00 Pūķu, 13.30 Paulīnes, 14.00 Pūcu, 14.30 Ēmu, 15.00 Viļenieku, 15.30 Vilgāles kapsētā.

Pasākumu zālē 17.XI 19.00 dzejkoncertā *Latviju mīlot!* piedalās Liepājas teātra aktrise Sigita Pļaviņa un ģitārists Māris Kupčs.

LAIDOS

Sermītes bibliotēkā Daces Zeltiņas un Elīnas Šuršinas gleznu izstāde *Divas pasaules*.

Valtaiķu baznīcā 1.XI 13.00 dievkalpojums (mācītājs Armands Klāvs).

PELČOS

Bibliotēkā 4.XI 16.15 angļu valodas klubīnš.

Pie pils 11.XI 16.00–20.00 gaismas akcija, ikviens aicināts ar sveces liesmiņu atstāt labas domas Latvijai.

Tautas namā 14.XI 18.00 pagasta iedzīvotāju apbalvošana.

RENDĀ

Bibliotēkā Inas Sņikeres rokdarbi un aprūpes centra *Kurzeme* Veģu filiāles keramikas pulciņa darbi.

RUMBĀ

Bukaišos 13.XI 18.30 Iras Kraujas koncerts *Es gribu dzīvot savā zemē*.

SNĒPELĒ

Kultūras namā 30.X 15.00 cikla *Radoši, praktiski, interesanti un arī sāļīgi* nodarbība *Stikla pūtēji*.

Bibliotēkā *Kuldīgas paletes* gleznas.

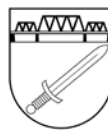
TURLAVĀ

Bibliotēkā Vladislava Kundziņa fotoizstāde *Ainavas*.

Kultūras namā 31.X 12.00 jaunais brīnumu cirks *Ceļojums pie baltā lāča*.

VĀRMĒ

Bibliotēkā Laura Kalniņa fotogrāfiju izstāde *Mans skatījums*.

SKRUNDĀ

Kultūras namā līdz 31.X fotoizstāde *Ukraina, Karpati – daba, cilvēki*.

NĪKRĀCĒ

Atpūtas centrā līdz 5.XI darbnīca *Tava izvēlētā fotogrāfija uz koka – dāvana vai brīnišķīgs dekors*.

Lēnu katoļu baznīcā 1.XI 15.00 dievkalpojums un svecīšu vakars.

RAŅĶOS

Bibliotēkā līdz 16.XI izstāde *Baznīcu zvanu vēsture*.

RUBBĀRŽOS

Kultūras namā Vladislava Kundziņa fotoizstāde *Ziedi*.

Bibliotēkā Ingas Ozolas fotoizstāde *Skaistākas par saulrietiem var būt tikai rītausmas*.

Rudbāržos 1.XI 12.00 Veselības nedēļa – nūjošana.

Alsungā

TIKMC Veronikas Skvorcovas gleznu izstāde *Tuvāk vēl*. 31.X 12.00

saruna par augiem *Ziedūdens stāsts*. No 7.XI Ingas Ozolas pirmā fotoizstāde *Rītausma*. 14.XI 12.00 Jevgēnijas Tjuļeņevas rotu kastīšu un pērliņu izšuvumu gleznu izstādes atklāšana, Daces Tunnes pērliņu rotu darbnīca.

Suitu amatnieku telpās 31.X 11.00 ādas apstrādes darbnīca ar meistari Dzintru Bukovsku.

VENTSPILS KONCERTZĀLĒ LATVIJĀ

Alīdas Vānes fonda konkursa noslēgums

8. novembrī 17.00 ar koncertu un apbalvošanu beigsies 6. Starptautiskais vokālistu konkurss, kurā dalībnieki sacenšas par operdziedātājas Alīdas Vānes balvu.

Latvijas Nacionālās operas so-

listes Ingas Šļubovskas-Kancēvičas un pianistes Agneses Eglīņas izpildījumā klausītāji dzirdēs pazīstamas operu un operešu melodijas, arī skaņdarbus klavierēm. Tikš paziņoti konkursa godalgoto vietu ieguvēji.

A.Vānes fonda rīkotā konkursa atlasē piedalījās 31 dziedātājs no desmit valstīm: Latvijas, Skotijas, Rumānijas, Slovēnijas, Polijas, Taizemes, ASV, Krievijas, Venecuēlas un Singapūras.

220 volti ar Ainaru Mielavu

5. decembrī 15.00 jubilejas turnejā 220 volti uzstāsies dziedātājs Ainars Mielavs, kuram 10. septembrī apritēja 60.

Pirmajā daļā jubilarā dziesmas izpildīs tie mākslinieki, ar kuriem viņam gadu gaitā izveidojusies īpaša sadarbība un garīgā saskaņa: Latvijas Mūzikas akadēmijas docenta Jāņa Porieša metāla pūšamo instrumentu kvintets, Didzis Bardo, Kristīne Pāže, Līga Priede un vokālais ansamblis *Schola Cantorum Rīga* Guntara Prāņa vadībā. Otrajā daļā A.Mielavs dziedās kopā ar jaunākās paaudzes mūziķiem: Rūdolfu Macatu, Kasparu Vizuli, Reini Ozoliņu un Rinaldu Maksimovu. Repertuārā – pazīstamākās dziesmas un pirmatskaņojumi.

KINO

Kultūras centra kinozālē

1.XI 14.00, 3.XI 17.30, 4.XI 17.50, 5.XI 17.30 Meksikas, ASV ģimeņu filma *Raganas*.

Režisors: Roberts Zemekis. Lomās: Anna Hetaveja, Oktāvija Spensere, Stenlijs Tuči u.c. Melnā humora piesātināts, bet sirsniņģ stāsts par zēnu, kurš zaudējis vecākus un 1967. gadā dodas uz Alabamu pie mīlošās vecmāmiņas. Kad viņi sastop valdzinošās, bet velnišķīgās raganas, vecmāmiņa jauno varoni nosūta uz greznu piejūras kūrortu. Neapskaužamā kārtā viņi ierodas tieši tad, kad pasaules galvenā ragana uz saietu pulcinājusi domubiedrenes no visas pasaules, lai īstenotu jaunos plānus.

1.XI 16.10, 3.XI 19.40, 4.XI 20.00, 5.XI 19.40 ASV šausmu filma *Nāc spēlēties*. (12+)

Režisors: Džeikobs Čeiss. Lomās: Eizijs Robertsons, Džiliana Džeikobsa, Džons Galahers u.c. Mazais Oliveris jūtas atšķirīgs no vienaudžiem. Ilgojoties pēc īsta drauga, mierinājumu viņš meklē mūžam acu priekšā esošajā mobilajā telefonā un planšetē. Kad iekārtas izmanto noslēpumains radījums, lai ielauztos mūsu pasaulē, Olivera vecākiem jānododas cīņā, lai dēlu no ekrāna briesmoņa izglābtu.

IZSTĀDES KULDĪGĀ

Muzejā līdz 22.XI Imanta Ziedoņa fonda *Viegli* izstāde *Kur zeme tā*. Izstāde *Dvēseļu putenis*: filmas tērpi, aizkules, vēsture.

Mākslas namā

Līdz 29.XI izstāde *Jēkabam Bīnem – 125*; fotogrāfu-domubiedru izstāde *Ceļojumu piezīmes. Slovākija*.

Bibliotēkā izstādes *No paša sākuma. Aktuālā vācu valodā sarakstītā bērnu un jauniešu literatūra; Noskaidrojot pagātni. Vēstures notikumi; Izskatās skaisti, garšo lieliski! Un Par un ap ūdeņiem. Latvijas daba, jūrniecība, makšķerēšana*.

Vecajā rātsnamā no 2.XI izstāde *Radi rotājot*. Autori: Kuldīgas novada bērnu un jauniešu centra pulciņu *Keramikas meistardarbnīca* un *Stikla burvīgās pārvērtības* audzēkņi (pedagoģe Maija Mitrevica).

Adatu tornī ekspozīcija par adatām.

Līvijas Rezevskas izstāžu zālē līdz 31.X Brigitas Stenclavas apgleznotais zīds.

LAIKA PROGNOZE

Kāds būs novembris?

Oktobris gandrīz beidzies – ja šodien vai rīt nenotiks pārsteigumi, šis mēnesis iegūs pēdējos gados siltākā titulu, jo vidējā gaisa temperatūra turējusies vairākus grādus virs klimatiskās normas.

Par novembri runājot, sinoptiķi varētu atbildēt ar kādreizējā finanšu ministra Ata Slaktera bēdīgi slavēto izteicienu, kas jau sen folklorizējies: *nasing spešēl* (nekā īpaša). Prognozes rāda, ka arī rudens trešajā un tumšākajā mēnesī turpināsies šim periodam neierasti silts laiks.

Pēc Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centra (LVĢMC) prognozēm un LTV laika ziņu komentētāja Toma Briča norādēm oktobra pēdējā dienā gaisa temperatūra būs *fantastiski* augsta, īpaši Kurzemē. Tiesa, LVĢMC kartē rādījumi ir atšķirīgi. Kuldīgā sestdien ap desmit grādiem, Saldū – tikai septiņi. Krietni siltāk būs piekrastē.

Temperatūras ziņā līdzīga būs svētdiena. Abas brīvdienas – mākoņainas, bet nokrišņi nav gaidāmi, valdīs dienvidu vēji.

Nākamās nedēļas sākumā atkal ieplūdis jaunas siltā gaisa masas, tāpēc termometra stabiņš Kurzemē un valsts centrālajā daļā pacelsies līdz +12. Liepājā un Ventspilī būs pat +13, bet tur nedaudz pieņemsies spēkā D/DA vēji, brāzmās līdz 10–12 m/sek. Nedēļas otrajā pusē gan kļūs par dažiem grādiem vēsāk, taču sals gaidāms tikai ap 10. novembri, un, kā parasti, pirmie to sagaidīs austrumu daļas iedzīvotāji. Tur naktīs temperatūra var nokrist pāris grādu zem nulles, taču dienā atkal ievērojami paaugstināties.

Vēl T.Bricis prognozē, ka novembra vidū atkal varam piedzīvot vētru vai stiprāku pūtieni. Prognozēs parādījusies vairāki tādi scenāriji, bet, kā zināms, viss var mainīties.

Daina Tafelberga

PĀRDOD

Pārdod **PVC LOGUS** un **DURVIS**, iebūvējamus skapjus, bīdāmās durvis, moduļu virtuves. Plašs žāļūziju un pretinsektu sietu piedāvājums. Veic mērīšanu un montāžu. Mucenieku ielā 25, tālr. 28448638, Gravas ielā 1, tālr. 28378818.

Pārdod **METĀLA JUNTUS** un noteksistēmas no ražotāja. Cena – no 5,50 EUR/m². Tālr. 20211377.

Pārdodam svaigi atdzesētus **CŪKĢAĻAS** pusliemeņus (svilinātus). Vidējais pusliemeņa svars: 40–45 kg. Cena – 2,40 EUR/kg. Piegāde bez maksas. Tālr. 28926174.

BURKĀNUS. Tālr. 23375624.

Pārdod **KARTUPEĻUS** 'Vineta', 0,25 EUR/kg, piegāde. Tālr. 25887451.

Lopbarības **KARTUPEĻUS**. Iespējama piegāde. Tālr. 26727876.

SIA **Vēvers** pārdod priedes skaidu kuriņāmās **BRIKETES** ar piegādi. Cena – 130 eiro. Tālr. 26651831.

Piedāvājam kvalitatīvas bērza **BRIKETES**, ilgi deg, mazs pelnu atlikums, ar piegādi Kuldīgā, 128,80 eiro par paleti. Tālr. 20331463.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

Sausu **MALKU** maisos, kravās. Tālr. 26544462.

SIA **AJG plus** – sazāģētu nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Pārdod ar piegādi zāģētavas atgriezumus **MALKU**; sausu, skaldītu malku; sausu, 3 m garu meža malku. Tālr. 29249578.

Skaldītu un kluču **MALKU**. Tālr. 27195825.

Visu veidu **MALKU**. Tālr. 26153187.

Skaldītu un kluču **MALKU**. Tālr. 28750000.

Skaldītu **MALKU** ar piegādi. Tālr. 22846600.

Aku, kanalizācijas **GRODUS**. Tālr. 29142702.

VAJADŽĪGI

SIA **Silja** (40003264664) aicina savā komandā Kuldīgā precīzāko, ātrāko, loģiskāko un pozitīvāko lauksaimniecības tehnikas **MEHĀNIKI**. Atalgojums, sākot ar 900 EUR (bruto). CV un motivācijas vēstuli līdz 30. novembrim sūtīt: silja@silja.biz.

Jauns **GAĻAS PĀRSTRĀDES** uzņēmums meklē darbiniekus darbam Vācijā. Stundas likme: 9,35 EUR. Sīkāka informācija pa tālr. 27336572, SIA **ALMA M**, 40003543608, lic. nr. 22/2017.

APSVEIKUMS

*Lai laika avotos Tu neizsīksti,
Lai esi tā kā mežezers arvien,
Kas viļņu dziesmai dāvā šūpla līksti,
Bet sevi ūdensrozes sirdī sien!*

/K. Apškrūma./

Kuldīgas Centra vidusskolas kolektīvs sirsnīgi sveic pensionēto skolotāju **BORGHILDI SOKOLOVSKU** skaidstājā dzīves jubilejā.

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA aicina pieteikties B, C, kategorijas autovadītāju kursos, sākums 3. novembrī. Sīkāka informācija pa tālr. 29182826, 29491388.

ZIEMAS RIEPAS par labām cenām, īpaši izdevīgi – pasūtīt! Tagad strādājam arī sestdienās. Tālr. 29242556, 26669624, merano.lv.

Meklēju izstādes/izpētes vajadzībām apgleznotu **PŪRA LĀDI** vai apgleznotu **SKAPI**. **IEGĀDĀŠOS** priekšmetus tālākai saglabāšanai. Svarīgi, lai tie nav mūsdienās laboti vai īpaši tīrīti. Meklēju arī cilvēkus, kuri varētu pastāstīt par tradīcijām, kas bija saistītas ar pūra lādēm/skapjiem, kā arī amatniekiem, kuri šos priekšmetus izgatavoja. Tālr. 26669452, Kaspars.

SKRUNDĀ, LIEPĀJAS ielā 20, pieņemtu remontā **APAVUS**, apģērbus ķīmiskai tīrīšanai. Interesēties pa tālr. 29533360.

Sertificēta **BŪVFIRMA** ar pieredzi veic dažādus būvdarbus, dokumentācijas noformēšanu. Tālr. 29705025.

Ēku siltināšana ar **EKOVATI**. Aizpildām ēku gaisa spraugas. Tālr. 25624247.

PĒRK

Paplašinot saimniecību, par augstu cenu pērk un nomā lauksaimniecībā izmantojamo **ZEMI** Kuldīgas novadā (Alsungā, Ēdolē, Gudeniekos, Īvandē, Kurmālē, Padūrē, Pelčos, Rumbā, Rendā). Var būt arī aizaugusi ar krūmiem, mitra u.tml., ar lauku mājām, mežu. Izskatīšu visus piedāvājumus. Tālr. 28963556.

Pērku vienistabas **DZĪVOKLI**. Tālr. 22447206.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 28679476.

MEŽUS, cirsma, malku. Tālr. 26544462.

Craftwood PĒRK MEŽA ĪPAŠUMUS visā Latvijā, cena 1000–10 000 EUR/ha. Samaksa darījuma dienā. Tālr. 26360308.

Oša, kļavas, bērza **ZĀĢBAĻĶUS**. Tālr. 29428876.

Siltinām mājas ar **EKOVATI**, granulām un termoputām. Tālr. 26748235.

ELEKTROMONTĀŽAS darbi; motoru pārtīšana. Tālr. 26279280.

BRUĢĒ; ierīko **ŽOGUS**; remontdarbi. Tālr. 26953266.

Kravu **PĀRVADĀJUMI** ar **VW Crafter** (garā bāze). Izmaksas – par katru kravu vienojoties. Tālr. 20175828. Foto: 307.lv/5481.

EKSKAVATORA (ķēžu) pakalpojumi (5,5 t). Tālr. 26046209.

Sertificēta **TAKSATORA** pakalpojumi: meža inventarizācijas lietu izgatavošana; mežaudzes novērtēšana; cirsma dokumentācijas sagatavošana; īpašuma robežu, kupicu ierīkošana un atjaunošana. Tālr. 27226777.

Ātri un lēti ierīko **DZIĻURBUMU**. Tālr. 29605105, 28205914.

Tīra **AKAS**. Tālr. 26018109.

PIEMINEKĻI, FUTRĀĻI, SĒTIŅAS Baložu ielā 6 (blakus pastam). Tālr. 28666270.

SKRUNDĀ ilggadējā **APBEDĪŠANAS BIROJA** jaunā adrese: **LIEPĀJAS** ielā 20. Zvaniet jebkurā diennakts laikā, palīdzēšu jums grūtā brīdī kā līdz šim. **INDULIS**. Tālr. 29533360.

Pērk oša un ozola **KAMĪNMALKU** (3 m). Tālr. 29997742.

Z/s SMAIDAS pērk **MĀJĻOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA **Lāses AM** kautuve iepērk piena **GOVIS**, gaļas **LIELĻOPUS, TEĻUS, BUĻĻUS** kautsvārā. Piemaksas par daudzumu. Transports bez maksas. Samaksa par lopiem 7 dienu laikā. Tālr. 29353243.

ĀBOLUS sulai, braucam pie klienta, dodam maisus lasīšanai. Tālr. 26284210.

PUPIŅAS, žāvētus ābolus, ķiplokus. Tālr. 29765478.

Briežu **RAGUS**. Brauc pakal. Tālr. 29886349.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 22728888.

PATEICĪBA

Izsakām vislielāko pateicību Kuldīgas Zemessardzes 45. bataljona biedriem, īpaši pulkvedim, **Eurocash1.lv** darbībasbiedriem, SIA **Leipold** kolektīvam, Turlavas mednieku kolektīvam, **Lāsteku** mājas kaimiņiem, IC **Sermīte** kolektīvam, visiem radiem, draugiem un mīļajiem cilvēkiem, kuri bija ar mums, izvadot **GUNTI NAUMANI** pēdējā gaitā.

Piederīgi

LĪDZJŪTĪBAS

*Es izgāju no istabas
Zelta zvaigznes skatīties:
Zelta zvaigzne noskanēja,
Pie Dieviņa aiziedama.*

/T.dz./

Izsakām dziļu līdzjūtību Ramonai, tuvu cilvēku mūžībā pavadot.
SIA **Kuldīgas siltumtīkli** kolektīvs

*Par vienu cilvēku tuvāko
Tev tagad mazāk būs.
Sirds zaudēto
Līdz mūža galam neatgūs.*

/J.Osmanis./

Līdzjūtība Guntai Hauptmanei, māti mūžībā pavadot.
SIA **Kuldīgas tekstils** kolektīvs

*Cilvēka dzīvei ir zvaigznes gājums –
Tā iemirdzas un nodziest,
Paliek klusums, neizteikti vārdi.*

/I.Auziņš./

Visdziļākā līdzjūtība Dainai Grundmanei, māti mūžības ceļā pavadot.
Kuldīgas kultūras centra kolēģi

*Paliec, māt, smaidā, paliec glāstā,
Paliec jaukā bērnības stāstā.*

/O.Lisovska./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Dainai Grundmanei, māmuļu smilšu kalniņā pavadot.
Mednieku klubs **Kuldīgas ATU**

*Dieviņš deva, zeme ņēma,
Zeme visu nepaņēma,
Mīļi vārdi, labi darbi,
Tie palika šai saulē.*

/T.dz./

Skumstam un domās gaiši pavadām Dainas Grundmanes mammu aizsaulē.
Kaimiņi no **Laucinieku, Viduslauku, Aizvēju** un **Segļu** mājām

*Reiz pienāk diena, nelūgta un skarba,
Kad dziļi, dziļi daudzdiem sirdis sāp.*

/O.Skuja./

Izsakām līdzjūtību Andrim Vaselānam, tēvu zaudējot.
SIA **Megasargs** Kuldīgas nodaļa

*Ne diena nepaies bez bailēm,
Lai cik tu būtu bezbailīgs.
Pret to, kas notiek un var notikt,
Tu bieži esi bezspēcīgs.*

/G.Račs./

Jūtam līdzī piederīgajiem, no **LOLITAS** atvadoties.
Bijušie **Skaidas** kolēģi

*Man palikuši tavi vārdi,
Man palikusi tava sirds,
Un liekas, ka ikvienā zvaigznē
Vēl tavas acis pretī mirdz.*

/T.dz./

Ilondiņ, izsakām visdziļāko līdzjūtību tev un ģimenei, no vecmāmiņas atvadoties.
Kolēģi Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolā

*Dievs ir mūsu glābšanas Dievs, un
Dievam Kungam pieder izeja no nāves.*

/Psalms 68:21/

Izsakām visdziļāko līdzjūtību tuviniekiem, draudzes darbiniecei **DZIDRAI ŠIRMAHEREI** mūžībā aizējot.
Kuldīgas Sv. Katrīnas draudze

*Tuvs cilvēks neaiziet,
Viņš tikai pārstāj līdzās būt.*

/S.Kaldupe./

Mudīt, esam kopā ar tevi un ģimeni skumju brīdī.
Karīna un Ausma

Izsakām dziļu līdzjūtību Ievai Poņimeckai, no vectēva atvadoties.
Rautiņu ģimene

*Pie tevis iešu, tēt, ar ziediem baltiem,
Kad vasara tos bagātīgi sniegs,
Ar egļu zariem sniegotiem un siltiem,
Kad ziema smaržojošās puķes liegs.*

/A.Vējāns./

Izsakām līdzjūtību Normundam, no tēva atvadoties.
SIA **Planka** kolektīvs

*Sēd Laimiņa gaidīdama
Pašā skuju galiņā,
Uguntiņu dedzināja
Divās vasku svecītēs.*

/T.dz./

Izsakām līdzjūtību Aijas Rutules ģimenei, no tēta atvadoties.
PICK Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma saime

†
Sērās paziņojam, ka 27. oktobrī 88 gadu vecumā pie sava Kunga Jēzus Kristus aizgāja mūsu mīļā **DZIDRA ŠIRMAHERE**. Izvadīšana piektdien, 30. oktobrī, 13.00 no Sv. Annas baznīcas kapličas uz Kalna kapiem.
Tuvinieki

VIKA SIA «Vika Wood»
kokzāģētava **PĒRK**
egles un priedes zāģbaļķus.
Sīkāka informācija pa tālruni **26443376**.
Papildu informācija www.vikawood.lv.

Viss par reklāmu **Kurzemniekā!**
Tālrunis 63324881.

VĀRDADIENAS

No 31. oktobra līdz 7. novembrim
 31. Valts (532), Rinalds (1514), Rinalda (32)
 1. Ikars (59)
 2. Vivita (369), Dzīle (1), Viva (9)
 3. Ērika (2244), Dagnija (1291)
 4. Atis (1564), Otomārs (37), Oto (225)
 5. Šarlote (543), Lote (407)
 6. Linards (1241), Leons (1216), Leo (557),
 Leonards (776), Leonarda (196)
 7. Helma (41), Lotārs (59)
 Populārākie: **Ērika un Atis.**

Nepopulārie vārdi ir stilīgi

Ulla Perkune, fotogrāfe:
 – Man savs vārds ļoti patīk, tas ir īss, vienkāršs. Patīk tas, ka dzirdot to no malas, zinu, ka uzrunā mani vai runā tieši par mani. Jūtos kā vienīgā tāda, oriģināla. Gandrīz vienmēr iepazīstoties cilvēki saka, ka šādu vārdu nav dzirdējuši, un es atbildu, ka mums taču kalendārā ir, bet cilvēki to nezina, nav ievērojuši. Ja kaut kur izlasu, ka kādai citai arī ir tāds vārds, man viņa automātiski patīk. Starp citu, es pazīstu tikai vienu Ullu, un viņa ir forša. Es ievēroju tos, kuriem doti netradicionālie, nepopulārie vārdi, jo tas ir stilīgi. Vārdadienas ir tādi mazi, jauki svētki.

JOKI

Runā, ka visas sievasmātes ir jaunas un nīst savus znotus. Nē, ne visas! Piemēram, mana mamma būs lieliska sievasmāte. Viņa jau tagad jūt līdzīgu savam nākamajam znotam.

TOLMETS
 www.metko.lv
 Mederu iela 8, Kuldīga, tālr. 26567540.
Iepērkam METĀLLŪŽŅUS, melnus un krāsainus.
 * Noņemam automašīnas no uzskaites.
 * Nodrošinām transporta un konteineru pakalpojumus, objektu demontāžu.

R GRUPA
 SIA «R Grupa» (reģ. nr. 50003603631)
AICINA DARBĀ autovadītāju darbam uz šķeldas konteinervedēja.
 Darbs uz «Scania R 440» Kurzemē.
 Prasības kandidātiem:
 • CE kategorijas autovadītāja apliecība.
 • hidromanipulatora vadītāja apliecība.
 • 95. kods un autovadītāja tahogrāfiskā karte.
 • vēlama pieredze līdzīgā amatā.
Atalgojums, sākot no 1200 EUR mēnesī (bruto).
Interesēties pa tālruni 29294295.

R GRUPA
 Viens no Latvijas veiksmīgākajiem mežsaimniecības uzņēmumiem
pērk ZARUS ŠĶELDOŠANAI, veic APAUGUMU NOVĀKŠANU tālrunis 25429662
pērk MEŽA ĪPAŠUMUS un CIRSMAS tālrunis 28332215
pērk BĒRZA PĀPĪRMALKU krautuvēs pie ceļa un Ventspils ostā tālrunis 25780490

PĒRKAM
Augošu koku cirsma un sortimentus pie ceļa
Meža īpašniekiem:
 • Veicam bezmaksas konsultācijas;
 • Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsma iestigošanā;
 • Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.
Metsā
 Telefoni informācijai: 29150470, 67804343
 www.metsaforest.com/lv

Latvijas Finieris
Bērza finierkluču iepirkšanas cenas koklaukumā Kuldīgā, Kuldīgā, Ganību ielā 12 (cenas ir informatīvas) www.finieris.lv, tālr. 29126139.

Sortiments	Lobišanas cilindru diametru grupas, cm	Nominālgarums, cena, EUR/m ³	
		2,70 m	5,40 m
B šķiras finierkluči	14 – 15,9	25	25
	16 - 17,9	50	50
	18 - 20,9	75	75
	21 - 24,9	100	100
	25 - 29,9	105	105
	30 - 39,9	105	105
E šķiras finierkluči	> 40	90	90
	21 - 24,9	105	105
	25 - 29,9	125	130
	30 - 39,9	125	130
Brākēts papīrmalkā	> 40	105	105
	6 - 70	20	
	Neatbilstošs	15	
Ar metālu	visas	10	

Pērkam meža īpašumus, tālr. 28600122, e-pasts: lfmezs@finieris.lv

SIA STILLS
 Talsu nov., Laidzē,
PĒRK ZĀGBALĶUS 3,1 m garumā:
 • **ozola zāgbalķus** no 24 cm/d:
 A klases no 160 līdz 300 eiro/m³,
 1. šķiras no 120 līdz 170 eiro/m³,
 2. šķiras no 90 līdz 110 eiro/m³,
 • **oša zāgbalķus** no 24 cm/d:
 A klases no 120 līdz 180 eiro/m³,
 1. šķiras no 80 līdz 120 eiro/m³,
 • **priedes zāgbalķus** no 24 cm/d:
 A klases 90 eiro/m³,
 1. šķiras 85 eiro/m³.
 Samaksa tūlītēja.
 Tālr. 29463811, 29334955.

CIENĪJAMIE KLIENTI!

- Apmeklējot *Kurzemnieka* redakciju klātienē, lūdzam lietot sejas maskas.
- Ja ielas remonta dēļ apgrūtināta ieeja no 1905. gada ielas, varat izmantot ieeju no redakcijas sētas puses.

Aicinām izmantot arī attālinātās iespējas:

- *Kurzemnieku* abonēt portālā www.abone.pasts.lv, sludinājumus un reklāmu iesūtīt e-pastā: sludinajumi@kurzemnieks.lv vai izmantot portālu www.307.lv, izvēloties sadaļu *Kurzemnieks*.

Ģertrūdes ielas teātra izrāde
NELABĀ ROKA
4. novembrī plkst. 19.00
t/n JŪRAS VĀRTI, Ventspils
 Ieteicamais vecums 16+
 Bridinājums – izrādē tiek lietota neconzēta un seksuāla rakstura leksika!
 BILEŠU PARĀDĪZE Ar Drauga karti atlaide – 5%!

OKTOBRA ERUDĪTS

Atbildi meklējiet kādā no *Kurzemnieka* numuriem un līdz 2. novembra 11.00 sūtīt e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv!

Kas nepatīk tiklēcēm?

Atbilde. Malaizijā ir 13 štatu un trīs federālās teritorijas.
Pareizi atbildējuši: Velta Višņevska, Indra Grandava, Rasma Stepe, Gunta Folkmane, Ausma Kreidere, Ojārs Silkans, Ingars Neimanis, Daina Gerente, Gunta Grundmane.

Konkursu atbalsta veikals Pindzele.